

● Pred referendumom o samopriskupku

Prihodnost je v naših rokah

Nikogar med nami najbrž ni, ki ne bi vedel, kako pomemben dan je nedelja, 12. aprila. Ta dan se bomo odločali o razvoju naše občine. Na referendumu bomo potrdili, ali hočemo uresničiti načrte, ki smo jih zapisali v družbeni plan naše občine za to petletno obdobje. Če se bomo namreč odločili za samopriskup, za to, da bomo v tem petletnem obdobju tudi iz svojih osebnih dohodkov prispevali dva odstotka mesečno za hitrejši razvoj krajevnih skupnosti, zdravstva in šolstva, bomo s tem zagotovili hitrejši razvoj na vseh ostalih področjih življenja.

O sadovih, ki so nam jih prinesli sedanji samopriskupki

smo veliko govorili, veliko pisali, in večina vseh prebivalcev občine ceni pridobitve, pa naj gre za urejene ceste, novo električno ali vodovodno omrežje, osvetljene pločnike, nove vrtnice ali Izobraževalni center Rudolfa Maistra. Zato nas večina tudi ne bo pomišljala, ko bomo v nedeljo vpisovali v glasovalni listič svojo odločitev za samopriskup.

Na petdesetih slovesno okrašenih voličih v občini bomo namreč občani in delavni ljudje (glasujejo tudi tisti, ki imajo petnajst let in več, če so že zaposleni), z odločitvijo »za« storili prvi korak k temu, da bodo krajevne skupnosti v naši občini dobile objekte, ki jih do

slej nismo zmogli zgraditi, čeprav jih še kako potrebujemo. Kako naj se namreč krajevna skupnost plodno vključuje v poti delegatskega sistema, demokratičnega odločanja, če nima pogojev niti za sestanke? Kako naj kmet povečuje svoj pridelek, če še niso povsod urejene ceste, zbiralnice mleka, če ni obrtnikov, ki bi popravili kmetijske stroje? Kako naj bodo naši šolarji in najmlajši srečni otroci, če nimajo pravega varstva in površin za primerno sprostitve, ki popestri in vzpodbudi njihovo željo po znanju, da bodo z njim, ko odrastejo, obogatili naše gospodarstvo? In ne nazadnje, kako naj bo delavec še uspešnejši pri delu, če njegovo življenjsko okolje

ni urejeno, če ga skrbi za otroka, ki je brez varstva?

Star pregovor pravi, da je zdravje največje človeško bogastvo. A ne le za vsakega posameznika, ampak za vse nas, ki hočemo ustvarjati nove in dograjevati sedanje pridobitve. Za preprečevanje bolezni pa potrebujemo zdravstveno službo, ki kadrovske, organizacijske in prostorske omogoča občanom pravočasno pot do zdravnika in pravi lek za njegovo bolezen. Misel, da v občini potrebujemo nov zdravstveni dom ni nova, saj smo jo glasno izgovarjali že v preteklem srednjeročnem obdobju. Žal je bilo takrat denarja premalo, zato naj bi nov zdravstveni dom zgradili v tem petletnem obdobju. Ob pomoči širše družbene skupnosti, saj bo polovico denarja za novo naložbo prispevala regionalna zdravstvena skupnost iz solidarnostnih sredstev, drugo polovico denarja za novi objekt pa naj bi

prispevali naši občani, tudi s samopriskupkom. Tako smo se odločili že pri oblikovanju načrtov za bodoči razvoj zdravstva in na osnovi tega je tudi nastala idejna skica bodočega zdravstvenega doma (objavljamo jo na tretji strani), ki jo je sprejela posebna žirija in so jo na osnovi tega potrdili tudi delavci zdravstvenega doma.

»Čeprav sam ne bom mogel prispevati denarja za samopriskup,

bom svojima staršema predlagal, naj glasujeta »za«. Vem, da težko zaslužita denar, zato se bom potrudil, da se bom za njuno odločitev oddolžil s pridnostjo doma in marljivostjo v šoli, saj bosta glasovala tudi za moj lepši jutrišnji dan.

K tej misli, ki jo je zapisal eden od učencev v svojem razmišljanju o novem samopriskupku najbrž ni treba ničesar dodati.

Samo dobra volja ne konča vojne

Kako nehalčno je napovedovanje dogodkov ali njihovega razpleta lepo dokazuje iraško-iranska vojna: spopad namreč traja že sedmi mesec in tako na najbolj prepričljiv način kaže, da vsaj glede dolžine nima nikakršne podobnosti z nekajednevnimi vojnami med Izraelom in arabskimi državami. Toda če se napovedi o hitri vojni med obema sosedoma niso uresničile, je po drugi strani vendarle vedno bolj jasno, da sedemmesečni spopad vse bolj načinja živce in materialne ter vojaške zmoglosti ene in druge strani. Še bolj zaskrbljeni pa postajajo tudi vsi drugi (česar je zunanji znamenj za takšno zaskrbljenost sorazmerno malo), ki pač vedo, da Iran in Irak sedita – in to dobesedno – v silno pomembnem sedlu – nafti.

Irsko-iranski spopad bi se v drugačnih energetskih, ekonomskih in nasploh svetovnih razmerah verjetno v politiki in na časopisnih straneh pojavljal v precej drugačni obliki. Tako pa je nafta, ki je obema državama omogočila nacionalno, ekonomsko in politično prebuditev in seveda nesluten napredek v vseh pogledih, hkrati povzročila tudi to, da pravzaprav ni države na zemeljski obli, ki je dogajanje v porečju Šat-el-Araba ne bi moglo zanimati. Obe velesili, brez katerih si takorekoč ni več mogoče zamišljati nobenega pomembnega dogodka v sodobnem svetu, sta v tem spopadu ostali nekako praznih rok, dasiravno še nobena ni opustila resnega upanja, da se ji še razvedre prijaznejši dnevi. Medtem pa Iran in Irak kot da bi bila nekoliko naglušna za vse pobude in prizadevanja različnih držav, OZN in drugih s skorajda nezmanjšano srčnostjo nadaljujeta spopad.

Na dlani je bolj ali manj, da so vsaj v Iraku nekoliko podcenili sposobnost in organiziranost iranske vojske. Čeprav je bilo videti, da v splošni revolucionarni navdušenosti ni prostora za resno in hierarhično vojaško organiziranost, ter učinkovitost, je iranska vojska vendarle zbrala toliko moči, da v spopadu ni kaj prida slabši nasprotnik. Islamska misija dobre volje, delegacija, ki nenehno potuje med Teheranom in Bagdadom, si je nekako posrečeno izbrala pravo ime, kajti navkljub vsem prizadevanjem morajo njeni člani imeti dovolj dobre volje, da ne odnehajo. V Iranu so sicer pripravljeni na pogoje z Irakom, toda pogoji se ne spremenijo niti za malenkost: iraške čete naj se umaknejo z zasedenih ozemelj, hkrati pa naj Irak prizna, da je napadalec. Irak pa seveda zahteva popolno suverenost nad Šat el Arabom (meja je prej tekla prav v tem porečju). Medtem pa si svet briše potno čelo in ugotavlja, da je nafta resnično zelo vnetljiva reč.

J. Kovačič

● Programsko-volična konferenca ZK Kamnik

Z neodgovornostjo še nismo opravili

Zadnja, programsko volična konferenca kamniških komunistov, ki sta se je udeležila tudi Bojan Klemenčič, izvršni sekretar v predsedstvu CK ZK Slovenije in Ludvik Zajc, sekretar medobčinskega sveta zveze komunistov, se je dotaknila prav vseh področij življenja in dela v občini. Že uvodna razmišljanja Kazimirja Keržiča, ki so ga na tej seji ponovno izvolili za predsednika konference kamniških komunistov, je opozorila na pozitivne, pa tudi na nekatere negativne pojave, tako na gospodarskem kot na političnem in družbenem področju življenja v občini.

Gospodarski rezultati so zadovoljivi, čeprav zaostajajo za republiškim povprečjem. Zlasti ugodna so delitvena razmerja dohodka, je med drugim dejal Kazimir Keržič ter pri tem opozoril, da so bili marsikje še pre malo dosledni pri uresničevanju

stabilizacijskih programov, da so za težave pri poslovanju pre pogosto iskali zunanje vzroke, ne pa tudi notranjih, da še vedno niso dodelani odnosi med tozidi in skupnimi službami, da smo površni pri kadrovske politiki in podobno. Vzpodbudne korake smo naredili v razvoju kmetijstva, je še poudaril, nato pa omenil delo ostalih družbenopolitičnih organizacij in naloge s katerimi se bodo morali vsi skupaj še spopasti, pa naj gre za poživitev dela potrošniških svetov ali popolno uveljavitev komitejev za splošni ljudski odpor in družbeno samoznačitev.

Slišali smo razpravo o turizmu, ki naj bi v tem srednjeročnem obdobju ponudil več, kot je doslej. Interesna skupnost RTČ Velika planina je lepo zaživela, manj uspešni so bili v tozdu Hoteli in žičnice, kjer se še vedno soočamo z neodgovornostjo in

slabim vodenjem.

Delegati in gostje so s posebno pozornostjo razpravljali o združevanju dela in sredstev, pri čemer so poudarili, da bo treba analizirati rezultate, ki jih je kamniškimi delovnimi organizacijam prineslo tako povezovanje. Očitno rezultati še niso najboljši, sporazumi so še vedno bolj pogodbe kot sporazumi – in tudi zaradi tega ima gospodarstvo težave pri rednem poslovanju.

V družbenih dejavnostih, zlasti v šolstvu, bo treba še marsikaj postoriti, da bomo lahko zadovoljni, saj, kot so opozorili v razpravi, tudi komunisti v izobraževalnih ustanovah ne ravnaajo vedno dovolj odgovorno. Vse subjektivne sile v občini pa se bodo morale vključiti v delo, da bi na šolah imeli več podaljšane bivanja in da bi postopoma, vsaj na nekaterih podružničnih šolah, zaživela tudi celodnevna šola.

Osvetlili so tudi delo teritorialne obrambe, kjer je bil dosledno uresničen program izobraževanja. Rednim enotam se je lani pridružila mladinska prostovoljna enota, v kateri je 18 mladincev. Povečati pa bo treba število žensk v enotah, saj so za zdaj vključene le tri. Sicer pa je program za letošnje leto na tem področju akcijski in stabilizacijski hkrati, usmerjen pa predvsem na usposabljanje in izobrazevanje enot teritorialne obrambe.

Programske usmeritve za delo komunistov, ki so jih sprejeli na konferenci, bo treba v osnovnih organizacijah dodelati v operativne programe dela, pri čemer naj bi poseben poudarek odmerili krepitvi idejne vloge in vrst zveze komunistov, uresničevanju stabilizacijske politike, pripravi na kongrese ZK.

J. T.

Od vsepovsod

● Spremenjeni pogoji za najemanje posojil

BEOGRAD – Da bi uredili blagovno-denarne odnose in hkrati pripomogli k skladnejšim razmerjem je zvezni izvršni svet sprejel sklep o spremenjenih pogojih za najemanje posojil. Tako se je splošna stopnja gotovinske udeležbe povečala s sedanjih 20 na 40 odstotkov, razen za najemanje posojil za nakup otroške obleke in obutve. Pri posojilih za nakup hladilnikov, zmrzovalnih skrinj, grelcev, pralnih strojev in strojev za sušenje perila, mopov, pohištva, radijskih in televizijskih sprejemnikov se je gotovinska udeležba povečala s 40 na 50 odstotkov. Po novem tudi ne bo mogoče najemati posojil za nakup počitniških prikolic, avtomobilov, pometalnih strojev in strojev za sušenje posode, stereo radijskih sprejemnikov in drugih stereo naprav, barvnih televizijskih sprejemnikov, magnetofonov in motornih čolnov.

● Več za upokojujence z najnižjimi pokojninami

LJUBLJANA – Kot so sklenili delegati skupščine pokojninskega zavarovanja, se poveča mejni znesek najnižjih pokojnin s sedanjih 4311 na 5100 dinarjev in sicer od 1. januarja naprej. Tako se bo mejni pokojninski znesek izenačil s predlaganim zjamčenim osebnim dohodkom zaposlenih delavcev, vendar pa je lahko pokojnina tudi nižja, če upokojenec ne izpolnjuje vseh pogojev. Hkrati bodo upokojujenci in vsi tisti, ki prejemale začasna nadomestila, dobili tudi enkratni letni prispevek za rekreacijo v višini 900 dinarjev. Na skupščini so tudi sklenili, da bo letošnji najvišji znesek pokojninske osnove 27.178 dinarjev, kar je približno 3,1-kratno povečanje osebnega dohodka vseh zaposlenih v lanskem letu.

● V celoti dokaj zadovoljivi rezultati jugoslovanskega gospodarstva

BEOGRAD – Celotni dohodek jugoslovanskega gospodarstva se je lani povečal za 38 odstotkov, dohodek pa za 35 odstotkov, kar je nekoliko bolje kot leto prej, so povedali na tiskovni konferenci predstavniki zvezne SDK. Delež gospodarstva v razporejenem dohodku je znašal 64,2 odstotka, hkrati pa je gospodarstvo za akumulacijo in v rezervne sklade namenilo 181,5 milijarde dinarjev ali kar 80 odstotkov več kot leto poprej.

● Načrte bo mogoče uresničiti le z zavzetim delom

LJUBLJANA – Če bi hoteli v Sloveniji uresničiti načrt, da bi v sedanjem srednjeročnem obdobju na slovenskih poljih pridelali 85 odstotkov hrane, ki jo porabimo, potem je treba z zemljo intenzivno gospodariti. Prav zato je nemogoče še naprej drobiti zemljo, temveč z združevanjem le-te in ob uporabi sodobnih tehničnih pripomočkov doseči načrtovano, so med drugim poudarili člani predsedstva CK ZKS v razpravi o nalogah zveze komunistov pri razvoju in socialistični preobrazbi kmetijstva.

● Slabši letošnji rezultati slovenskega gospodarstva

LJUBLJANA – V letošnjem januarju je Slovenija izvozila za 3093 milijonov dinarjev blaga, kar je za 9,6 odstotka manj kot januarja lani in manj kot v katerikoli lanskem mesecu. Februarja je bil izvoz za 22 odstotkov večji kot v januarju, vendar še vedno za 18 odstotkov manjši kot v istem lanskem mesecu, je ugotovil inštitut ljubljanske pravne fakultete v analizi o letošnjih gospodarskih gibanjih.

● Konferenca SZDL Kamnik

Kadrovski politiki več širine

Tudi v kadrovski politiki se nam še porajata neodgovornost in ležernost, bi lahko zaključili razpravo delegatov občinske konference SZDL, ko so na zadnji seji obravnavali analizo uresničevanja dogovora o kadrovski politiki. Poleg te osrednje točke dnevnega reda so obravnavali še dopolnitve in spremembe statuta socialistične zveze ter sprejeli program priprav na nove volitve v vseh delegatskih okoliših, ki bodo prihodnje leto.

Razpravljali so tudi na tej seji opozorili na napake, ki so najpogostejše in o katerih smo že večkrat pisali: kadrovske službe in kadrovske načrtovanje namreč še vedno ne stojita na mestu, ki jima pripada. Rezultat tega je strukturno neskladje zaposlenih v kamniškem združenem delu, saj vemo, da prevladujejo delavci ozkih profilov. Nedvomno je mogoče nedorečene razvojne programe povezati s takimi razmerami, posledice pa se kažejo tudi v štipendijski politiki, kjer je še vedno premalo kadrovskih štipendij. Zato bi morali, kot so poudarili v razpravi, tudi kadrovanje bolj približati osnovnim organizacijam oziroma temeljnemu okoljem. V tem primeru bi tudi veliko lažje in bolje ocenjevali vodilne delavce, saj doslej teh ocen praktično ni bilo, ali pa so bile premalo kritične. Kako je sicer mogoče, da se za kandidata

za odgovorno vodilno mesto pojavita dve, nasprotujoči si oceni. Več doslednosti bo potrebno tudi pri uresničevanju dogovora o minimalnih standardih.

Vse našete pomanjkljivosti so narekovale odločitve, naj o ana-

Delavski razred Jugoslavije se je odločil, da bo 3. kongres samoupravljalcev od 16. do 18. junija letos, torej v času dolgoletnega nepretrganega boja za razvoj celovitega sistema socialističnega samoupravljanja in stabilizacije gospodarstva na temeljih neposrednega odločanja delavcev o pogojih in rezultatih dela, obvladovanja dohodka in splošnega družbenega napredka. Kongres bo posebna oblika, kjer se bodo delavci zbrali, potrdili dosežene izkušnje in dali dolgoročno, strateško usmeritev nadaljnjega razvoja, hkrati pa bo najbolj množična manifestacija privrženosti in nadaljevanja TI-TOVE politike in samoupravljanja.

V občini Kamnik smo že v januarju oblikovali koordinacijski odbor za pripravo 3. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije. Koordinacijski odbor je sprejel dva pomembna dokumenta in sicer akcijski program priprav na 3. kongres samoupravljalcev v občini Kamnik in navodilo za volitve delegatov iz občine Kamnik za kongres. Iz občine Kamnik se kongresa v skladu z navodilom o volitvah delegatov za 3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije v SR Sloveniji udeležujeta dva delegata. V tej zvezi naj poudarim, da je v teku postopek kandidiranja, delegata pa bosta izvoljena 20. aprila 1981, ko bodo zasedali vsi zbori občinske skupščine Kamnik.

Ker je naloga odbora predvsem v tem, da usmerja aktivnost razprav, pomegi, da mora biti težišče razprav oz. priprav na kongres v sami družbeni bazi, torej v

temeljnih organizacijah združenega dela in v drugih OZD, delovnih skupnostih in krajevnih skupnostih. V vseh sredinah je potrebno pripraviti temeljito oceno samoupravne organiziranosti in razvitosti samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov in sprejeti konkretni program njihove nadaljnje krepitve. To pomeni, povedano z drugimi besedami, da bomo v sleherni sredini pripravili analizo v zvezi z odločanjem delavcev v združenem delu o pridobivanju in razporejanju dohodka in delitvi sredstev za osebne dohodka, o samoupravnem povezovanju in združevanju na podlagi dohodka in o uresničevanju delegatskega sistema.

J. T.

lizi uresničevanja kadrovske politike, skupaj z ugotovitvami, ki jih je sprejela konferenca (objavljamo jih v delegatski prilogi), razpravljajo tudi v združenem delu.

delovnih organizacij s področja kmetijstva ter nekaterih interesnih dejavnosti še kako koristni, saj so se skušali čim bolj akcijsko dogovoriti o razreševanju posameznih odprtih vprašanj. Dogovorili so se, kako se bodo lotili gradnje nove zbiralnice mleka, ki si jo v krajevni skupnosti že dolgo želijo, vendar so v Emoninem tozdu Kooperacija in v službah za kmetijsko področje doslej preveč administrativno poslušali njihove želje. Pomenili so se, koliko cest bodo lahko uredili, seveda ob primerni strokovni pomoči komunalne službe, ki doslej ni znala vedno prislusniti potrebam in željam krajevnih skupnosti. Pa o avtobusnih postajališčih in gradnji mostu, ki ga je poško-

dovala naravna ujma. Razpravljali so o tem, kako bodo nadaljevali z urejanjem prostorov za zobno in splošno ambulantno, hkrati s tem, kako bodo ob pomoči stanovanjske skupnosti zagotovili stanovanja za zdravstvene, zlasti pa za pedagoške delavce. Učitelji namreč ne morejo živeti izven kraja, kjer poučujejo, saj so družbeni in politični animatorji življenja v krajevni skupnosti. Razmišljali so o tem, ali bi bilo mogoče zagotoviti boljše preskrbo z osnovnimi živili, pa tudi za najrazličnejši pripomočki, ki jih potrebujejo kmetovalci, na primer gnojila in škropiva. Sklenili so, da bodo še dopolnili število govedi, ki jih kmetje redijo za občinske blagovne re-

Kongres samoupravljalcev bo dosegel svoj namen le, oz. bo resnično kongres akcije, če bo sleherni temeljna organizacija, KS in SIS v občini Kamnik, pa tudi občina kot temeljna družbenopolitična skupnost, izkoristila kongres oz. priprave za poglobljeno analizo lastnega stanja, ki mora predstavljati spodbudo za akcijo oz. nadaljnji razvoj samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov v občini Kamnik.

V SR Sloveniji smo že pripravili 20 sporočil za kongres, ki bodo publicirana v vseh jezikih jugoslovanskih narodov in narodnosti. Glede na to, da v občini Kamnik ni nobenega nosilca tematske razprave, smo se odločili, da zlasti temeljno proučimo in ocenimo delovanje delegacij za zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti ter delovanje delegacij za skupščine SIS.

Čeprav so nesporno doseženi veliki rezultati v zvezi s preobrazbo družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov pa menim, da ostaja še vrsto vprašanj, ki terjajo konkretne odgovore. Tako je potrebno odgovoriti na vprašanje, zakaj se posamezne OZD tudi v občini Kamnik v boju za dohodek opirajo bolj na zunanje dejavnike, kakor na notranje rezerve? Kaj vse omogoča prisvajanje dohodka mimo rezultatov dela? Kako doseči, da bo povečanje dohodka neposredno odvisno od produktivnosti?

K ohranjanju neenakopravnih pogojev v gospodarjenju in pridobivanju dohodka nesporno največ prispevajo administrativni ukrepi na področju oblikovanja

cen, kreditno denarnega sistema in sprotne ekonomske politike. Kaj torej storiti, da bodo delavci čedalje bolj odgovorno oblikovali cene ter obvladovali blagovno-denarne tokove, da bodo kreditni bank tozdom hitreje nadomeščeni s samoupravnim združevanjem dela in sredstev, itd.?

Pridobivanje dohodka s svobodno menjavo dela se le težko uresničuje. Dohodek TOZD družbenih dejavnosti in delovnih skupnosti se ugotavlja pretežno na podlagi njihovih individualnih stroškov, to pa se kaže v neracionalnem izkoriščanju tekočega in minulega dela. Kaj torej storiti, da bi opustili podedovani način zbiranja sredstev s pomočjo davkov in prispevkov, ter da bi razvili samoupravno združevanje sredstev za skupne potrebe?

Neposredno odločanje delavcev se v glavnem še vedno omejuje na razporejanje čistega dohodka. Zato je potrebno tudi v Kamniku ugotoviti pogoje za obvladovanje združenih delavcev s celotnim dohodkom in za zagotovitev dejanskega samoupravnega odločanja v njihovem razporejanju.

V občini Kamnik so temeljne organizacije in delovne skupnosti

v glavnem sprejele pravilnike o delitvi sredstev za osebne dohodeke, vendar pa je še malo organizacij začelo dosledno uresničevati njegova določila. Zlasti je potrebno kritično proučiti rešitve, ki se v praksi že uporabljajo ter odpraviti vse ovire, ki zdaj motijo dosledno delitev po delu in rezultatih dela.

Potrebno je ugotoviti ali so delavci ustrezno združeni v tozdi in ali smo oblikovali ter razvili temeljno organizacijo združenega dela v skladu z ustavo in zakonom o združenem delu. Opraviti je potrebno kritično analizo na tem področju.

Samoupravna delavska kontrola postaja sicer čedalje pomembnejša, vendar njeni dosežki ne zadovoljujejo. Zato je potrebno ugotoviti, kaj je temu vzrok in ali obstajajo pitiški na delo organov delavske kontrole? Tudi v občini Kamnik v nekaterih okoliših nedosledno in neodgovorno izvajajo dogovorjeno. Kateri so vzroki za to, da vsi podpisniki sporazumov in dogovorov ne izpolnjujejo prevzetih obveznosti in kako to sankcionirati?

Za koordinacijski odbor: TONE IPAVIC

Mladi komunisti oddaljeni od mladinskih organizacij

Kljub širokim razpravam v osnovnih sredinah o smernicah za nadaljnje delovanje ZSMS v občini Kamnik in sprejetju izoblikovanih izhodišč na seji konference OK ZSMS je opaziti, da teh izhodišč v osnovnih organizacijah ne izvajajo z zadostno mero. Marsikje ZSMS nima tolikšne vloge, kakršno bi si kot družbenopolitična organizacija morala pridobiti. Vzroki za to so različni, od neodgovornega ravnanja posameznikov, do premajhnega sodelovanja z ostalimi DPO, predvsem delovanje znotraj SZDL v KS in sodelovanje s sindikatom v delovnih organizacijah. Take OO ZSMS še vedno niso mesto oblikovanja enotnih stališč mlade generacije.

Predsedstvo je obsodilo takšno stanje in se zavzelo za aktiviranje mladih v vseh sredinah, predvsem za oživitve OO ZSMS, ki so neaktivne. Za odpravo po-

manjkljivosti so za posamezne sredine zadolženi predvsem mladi komunisti, ki prevečkrat pozabljajo, da je njihovo mesto delovanja tudi OO ZSMS. Za oživitve neaktivnih OO ZSMS so zadolženi tudi člani predsedstva OK ZSMS in področne konference pri predsedstvu OK ZSMS. Ob vsem tem pa je potrebno nenehno usposabljanje vodstva OO ZSMS, za kar so zadolžene področne konference. Veliko vlogo pri usposabljanju članstva pa mora odigrati tudi glasilo Viharnik in glasilo Mladina.

Na seji je predsedstvo sprejelo program praznovanja meseca mladosti in program prireditve ob prihodu zvezne štafete mladosti v Kamnik (27. april).

Člani predsedstva so ocenili tudi delo Kluba študentov in povezovanje študentov ter njihovo prisotnost v delu ZSMS.

MIS

Dobri ukrepi morajo zaživeti na kmetijah

Pobudo krajevnih skupnosti Tuhin, da bi skupaj s člani našega občinskega izvršnega sveta spregovorili o razvoju njihove krajevnih skupnosti, so uresničili v preteklem tednu. Na skupnem sestanku so obravnavali tudi poročilo o uresničevanju prostorskega načrta kmetijskih zemljišč, ki ga je pripravil kmetijski inšpektor, ter vrsto predlogov in ukrepov, s katerimi bomo še dodatno vzpodbudili kmetijstvo in izboljšali položaj kmetovalcev.

Problemi, ki so jih osvetlili seveda niso značilni le za to krajevno skupnost: zato je bil skupni sestanek predstavnikov KS, izvršnega sveta in predstavnikov

delovnih organizacij s področja kmetijstva ter nekaterih interesnih dejavnosti še kako koristni, saj so se skušali čim bolj akcijsko dogovoriti o razreševanju posameznih odprtih vprašanj. Dogovorili so se, kako se bodo lotili gradnje nove zbiralnice mleka, ki si jo v krajevni skupnosti že dolgo želijo, vendar so v Emoninem tozdu Kooperacija in v službah za kmetijsko področje doslej preveč administrativno poslušali njihove želje. Pomenili so se, koliko cest bodo lahko uredili, seveda ob primerni strokovni pomoči komunalne službe, ki doslej ni znala vedno prislusniti potrebam in željam krajevnih skupnosti. Pa o avtobusnih postajališčih in gradnji mostu, ki ga je poško-

dovala naravna ujma. Razpravljali so o tem, kako bodo nadaljevali z urejanjem prostorov za zobno in splošno ambulantno, hkrati s tem, kako bodo ob pomoči stanovanjske skupnosti zagotovili stanovanja za zdravstvene, zlasti pa za pedagoške delavce. Učitelji namreč ne morejo živeti izven kraja, kjer poučujejo, saj so družbeni in politični animatorji življenja v krajevni skupnosti. Razmišljali so o tem, ali bi bilo mogoče zagotoviti boljše preskrbo z osnovnimi živili, pa tudi za najrazličnejši pripomočki, ki jih potrebujejo kmetovalci, na primer gnojila in škropiva. Sklenili so, da bodo še dopolnili število govedi, ki jih kmetje redijo za občinske blagovne re-

zerve, da bodo sproti obnavljali blagovne zaloge nafte za kmetijske stroje, ki so jih nakupili delno tudi z denarjem krajevnih skupnosti ter da bodo poskrbeli za obrtne storitve, ki bi jih še kako potrebovali tudi v morebitnih izjemnih razmerah, na primer za mline, žage, kovačnico. Poskušali bodo razrešiti težave, ki jih imajo kmetovalci s popravilom kmetijskih strojev, saj v občini takega obrtnika za zdaj ni. Ne nazadnje so predstavniki krajevnih skupnosti opozorili na zapuščen dom na Bibi planini, ki bi ga lahko koristno uporabili in na probleme pri pridobivanju različnih soglasij, pri čemer je bilo znova slišati, da so službe, ki so zadolžene za področje kmetijstva oziroma krajevnih skupnosti še vedno premalo prilagojene željam in potrebam kmetovalcev in krajevnih skupnosti.

Skrb za ohranjanje kmetijskih zemljišč ter predlogi za pospeševanje kmetijstva so se prepletali že v razpravi o razvoju krajevnih

skupnosti. Ugotovimo lahko, da smo bili v občini pri uresničevanju kmetijskega prostorskega načrta dosledni, a smo kljub temu v zadnjem času izgubili precej obdelovalnih površin, povečali pa so se gozdovi in pašniki. To opozarja, da je bila skrb za ostarele kmete, ki sami ne zmorejo več dela, tako v kmetijsko zemljiški skupnosti kot v službah za pospeševanje kmetijstva, še premajhna. Premalo prožnosti je tudi pri uresničevanju sprejetih sklepov izvršnega sveta, s katerimi mi pospešujemo kmetijstvo in izenačujemo položaj kmeta z delavcem v proizvodnji. V prihodnje naj bi se temu izognili, kajti predlogi za še boljše izkoriščanje zemljišč in za pospeševanje kmetijstva v občini, ki so jih sprejeli na tej seji, vključujejo tudi nosilce nalog. V teh ukrepih so določeno opredeljene posamezne naloge, od pospeševanja ovčevreje in pašništva, večje skrbi za črede goveje živine, do komasacij in melioracij.

J. T.

Nov zdravstveni dom v Kamniku

Lokacija novega zdravstvenega doma je bila določena s sprejetjem zazidalnega načrta BS 3 Novi trg – Kamnik, ter je del celotne ureditve območja severno od obvoznice.

Za izbiro najboljše idejne zasnove objekta je bil razpisan interni urbanistično-arhitektonski natečaj natečaj, na katerem so sodelovale projektantske organizacije, ki so posebej usposobljene za projektiranje zdravstvenih ustanov. Po oceni strokovne žirije je najoptimalnejšo rešitev predlagala delovna organizacija IZITR (Investicijski zavod za izgradnjo Trga revolucije, Ljubljana), avtor arhitekture Božo Podlogar in Marjan Uršič.

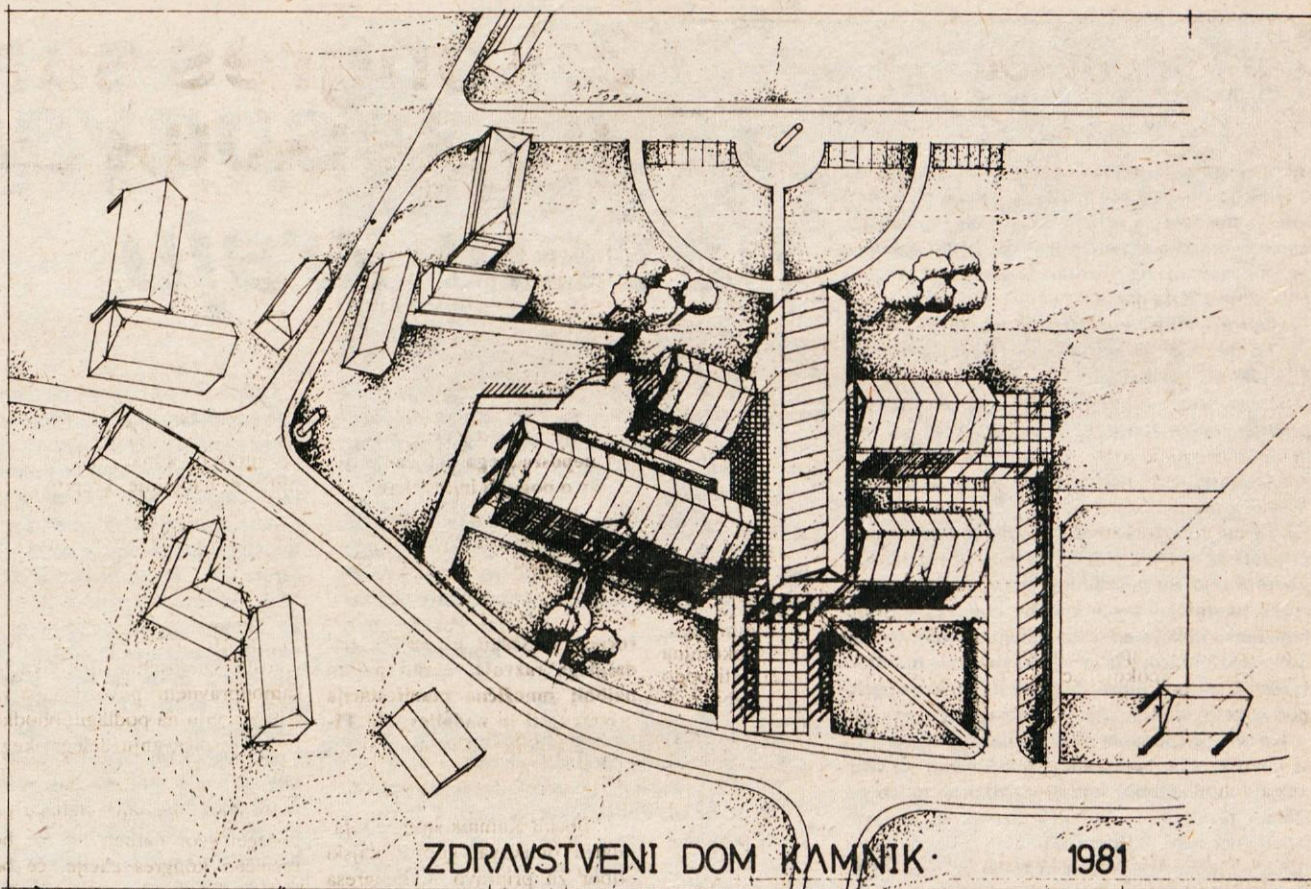
Urbanistično-arhitektonska zasnova projekta

Novi zdravstveni dom se bo po urbanistični dokumentaciji gradil kot del novega stanovanjskega naselja BS-3 Novi trg na levem bregu Kamniške Bistrice, kjer so površine, predvidene za gradnjo, manj primerne za kmetijsko dejavnost. Teren se na tem območju postopoma dviguje do obronkov gozda, oziroma do vznožja starega gradu.

Večji naravni preskok na parceli, kjer je predvidena gradnja, deli teren na dva nivoja, od katerih je primernejši za postavitev objekta spodnji nivo ob primarni cesti Novi trg–Perovo. Dobra povezava z glavno cesto je pomembna zaradi urgentnega dovoza (reševalni avtomobili), zaradi dostopa iz starega mestnega jedra. Gradnja na spodnjem sorazmerno ravnem terenu ugodno vpliva na končno ceno objekta.

Zaradi specifične lege, neposredno ob spomeniško zavarovanem območju starega mestnega središča, s poudarkom na varovanju ambientalnih in vedutnih vrednot, je bil načrtovan objekt, ki se čimbolj vklaplja v prostor, oz. se vizualno navezuje na obstoječo robno zazidavo. Bodoča stavba zdravstvenega doma se vključuje v obstoječe naselje Novi trg, s tem da se zahtevana kvadratura objekta razdeli v več manjših elementov (enot), ter se tako prilagodi tamkajšnji strukturi manjših hiš. Stavba zaradi te delitve volumnov ne bo delovala v prostoru nasilno – ne bo dominirala v njem, temveč bo del le-tega (sožitje starega z novim).

Istovrstno pa nova zazidava vnaša sodobne poglede na oblikovanje objekta oz. oblikovanje bivalnega okolja.

Delitev objekta na več manjših »traktov« omogoča, da imajo vse ordinacije, servisni prostori dnevno svetlobo, da so prostori neposredno povezani z naravo ter da je prezračevanje naravno. Prav to ugodno vpliva na končno ceno objekta, kot tudi dejstvo, da je podkleten samo srednji del objekta, kjer je zaklonišče in centralni arhiv.

Po Odloku o maksimalno dovoljenih ravneh hrupa za posamezna območja je objekt oddaljen od glavne ceste za približno 25 m. Ta prostor odmika, kjer je manjša vhodna ploščad, je parkovno urejen. Z zelenjem so urejene tudi ostale površine okolice doma, tako so vse ordinacije ter čakalnice neposredno povezane s parkovnimi površinami (v pritličju je omogočen neposreden stik z naravo).

Medicinska funkcionalnost

Členjenost objekta je izraz zaključenih funkcionalnih enot po posameznih traktih, ki so vezani na osrednji trakt, kjer je glavna vertikalna in servisna enota.

Funkcionalne enote, ki so vezane na direktne vhode, kot so

glavni vhod za paciente, vhoda za otroke ter urgentni vhod, se napajajo s spodnje ceste; tu je tudi omogočena oskrba laboratorijskega materiala.

Iz zgornje ceste je omogočen dovoz hrane oz. blaga za družbeno prehrano, dovoz goriva (ter dostop za osebje, kjer je mogoče predvideti ločen parkirni prostor za osebje).

Oris etaž po funkcionalnosti:

- v kleti zaklonišče, arhiv ter tehnični in pogonski prostori.
- V pritličju prva pomoč z garažami, pulmološko varstvo in rentgen, laboratoriji, fizioterapija, splošni del (pralnica, sterilizacija), predšolski in šolski otroci, vhodni hall s sanitarijami.
- V prvem nadstropju se nahajajo prostori: zobozdravstvo predšolskih otrok, zobozdravstvo, splošno zdravstveno varstvo odraslega prebivalstva, zdravstveno varstvo žena in psihiatrično zdravstveno varstvo.
- V centralnem traktu so v drugem nadstropju prostori: uprava in administracija, patronažna služba, jedilnica, ter garderobe za osebje zdravstvenega doma.

Za nadaljnji razvoj si želimo samoprispevek

12. aprila se bomo odločali o samoprispevku. Z njim bomo zagotovili vsem občanom boljše zdravstvene storitve, otrokom pa boljše učne pogoje, saj bo 1 odstotek samoprispevka namenjen gradnji novega zdravstvenega doma v Kamniku in gradnji šolskih objektov; 1 odstotek pa za potrebe krajevnih skupnosti, ki bi brez tega denarja ostale skoraj praznih rok.

Kako velik pomen ima samoprispevek, se še posebno dobro zavedamo v krajevni skupnosti Komenda, saj smo prav s temi sredstvi, katere smo obogatili z mnogimi urami prostovoljnega dela, zgradili cesto Podboršt–Komenda. Dobro, uredili so bo zdravstveno in splošno ambulantno in drugo.

Letos, ko se petletno obdobje zadnjega samoprispevka izteka, se z vso vnemo pripravljamo na referendum za novega. Že v za-

četku leta smo na zboru občanov in svetu krajevnih skupnosti sklenili podpreti akcijo za uvedbo samoprispevka. Po vaseh smo imenovali propagandne komisije, ki naj bi skrbele za dobro obveščenost občanov. Sami smo pripravili propagandno gradivo, v katerem smo za vsako vas posebej napisali, kaj bo zgrajeno v prihodnjih petih letih iz prispevanega denarja. Krajanji bodo to gradivo prejeli v dneh pred referendumom.

V pričanju, da odločitev za samoprispevek v naši krajevni skupnosti ne bo vprašljiva, saj so se naši krajanji doslej vedno izkazali, kadar se je bilo treba žrtvovati za uresničitev naših skupnih želja, smo že začeli s prvo in največjo akcijo, ki naj bi jo, skladno s srednjoročnim načrtom naše krajevnih skupnosti, financirali z denarjem iz samoprispevka. S tem je mišljena ureditev ceste

Podboršt–Mlake. Več kot 30 krajanov je namreč že udarniško pod strokovnim vodstvom položilo okrog 600 m težkih beton-skih cevi, s katerimi bomo rešili težave odvodnjavanja odpadnih in meteoritnih vod gospodinjstva na območju Podboršta in dela vasi Mlake.

Da smo k akciji pristopili z vso resnostjo potrjuje že to, da se je vsako od teh gospodinjstev obvezalo poleg 50 ur prostovoljnega dela prispevati še 7.000 din in za vsak avtomobil dodatnih 2.000 din.

Vrednost celotne investicije vključno z asfaltiranjem ceste je ocenjena na več kot 200 st. milijonov din. Vemo, da sami tega ne bomo zmogli, zato pričakujemo izglasovanje samoprispevka, potrebovali pa bomo tudi pomoč Samoupravne komunalne skupnosti Kamnik.

JOŽICA GLOBOČNIK

Kurirčkova pošta v Tuhinju

Na prvi spomladanski dan, 21. marca, je na pot krenila Kurirčkova pošta. Pionirji so jo ponesli iz Motnika proti Kamniku in naprej na Gorenjsko po skrivnih kurirskih poteh.

V soboto je delegacija pionirjev iz osnovne šole v Zg. Tuhinju čakala na javki na vrhu Kozjaka. Niso čakali zaman. Točno ob dogovorjeni uri, ob enajstih dopoldne, so prišli na to javko predstavniki pionirjev sosednje krajevnih skupnosti Špitalič. Vendar nič odvečnih besed. Tiho so si povedali geslo in kurirčkovo torbo je prejel pionir Robi Hribar. ČPotem pa le še pionirski pozdrav in odhiti so vsaki po svoji poti. V srcih mladih pionirjev se je prebudila zavest in občutek, kakršnega so v letih naše narodnoosvobodilne vojne in revolucije nosili v sebi številni kurirji, ki so dan za dnem hiteli po skrivnih poteh in prenašali tajna in zaupna sporočila.

Le pol ure so porabili pionirji, da so prišli na dogovorjeno mesto, k spomeniku na Prevoje pri Zg. Tuhinju. Tu so že čakali ostali pionirji, vsi s kapo na glavi, rutico okrog vratu in z zastavico v roki. Medse so sprejeli Kurirčkovo pošto in občutili sem, kako njihove oči govorijo: »Mi smo in ostanemo Titovi pionirji!« Zape-li so partizanske pesmi in njihove recitacije o kurirjih med NOB so izzvenele v zares lep prvi spomladanski dan.

Tega srečanja s Kurirčkovo pošto na Prevojah se je udeležil tudi predsednik ZB Zg. Tuhinj Tone Podbevšek-Srečo. Pionirji

so radi prisluhnili njegovim besedam. Povedal jim je, kako so med NOB takrat pravi kurirji hodili po neznanih poteh in na kakšne ovire so naleteli pri svojem težkem opravilu.

Po končani slovesnosti so kurirji spremljali kurirčkovo pošto v šolo v Zg. Tuhinju, kjer je ob pionirski zastavi »prespala« do ponedeljka zjutraj. Ta dan so jo pionirji ponesli naprej do Laz,

kjer so jo sprejeli pionirji iz Šmartna – seveda spet z geslom in s pionirskim pozdravom.

Tako je Kurirčkova pošta romala naprej do Kamnika in od tam na Gorenjsko. Cilj Kurirčkove pošte je Beograd, kjer jo bo sprejelo predsedstvo socialistične federativne republike Jugoslavije.

JERNEJ KADUNC

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK

POZIVA

samoupravne organe delovnih organizacij, krajevnih in samoupravnih interesnih skupnosti, vodstva družbenopolitičnih organizacij, društva in druge organe na območju občine Kamnik, da na podlagi odloka o častnih priznanjih in nagradah občine Kamnik (Uradni vestnik Gorenjske, št. 6/64-1974) in Pravilnika o podeljevanju častnih priznanj občine Kamnik, dostavijo komisiji do 10. 5. 1981 predloge z obrazložitvijo

za podelitev

- zlate plakete Kamnika,
- srebrne plakete Kamnika,
- bronaste plakete Kamnika,
- javnega priznanja Kamnika.

Predlogov, dostavljenih po 10. maju 1981, komisija ne bo mogla upoštevati pri oblikovanju predloga za podelitev priznanj ob letošnjem občinskem prazniku.

Komisija
za odlikovanja
Skupščine občine Kamnik

Letos so se v veselje šolarjev podaljšale zimske počitnice za sedem dni. A kmalu je bilo treba v šolo. Med potjo sem opazovala hiše, ki so se zaradi prevelike teže snega kar sklanjale k tlom, kot drevesa. Kmalu sem pred seboj zagledala šolsko poslopje, ki je bilo že razsvetljeno. V spodnji avli odlagamo plašče in čevlje. Polička za obutev je bila nabito polna. Par visokih čevljev sem pomaknila za toliko, da bi lahko pristavila zraven še svoje škornje. A tedaj pride sošolka. »Kaj si moje čevlje ti izirnila iz udobnega položaja?« se je zadrila name.

»Oprosti, nikjer ni prostora,« sem se opravičila.

»To me prav nič ne zanima,« je dejala z visokim glasom, zavijala nos, dvignila glavo in odšla. Nisem se hotela prepirati z njo, zato sem škornje položila zraven police. A v srcu sem si zaželela, da bi bil tudi za moje čevlje prostor. Toda v našem 6. b razredu je kar 35 učencev, se pravi 70 čevljev. Težko je najti prostor za vse čevlje in plašče v tako tesni šoli. Kako bi bilo lepo, če bi imeli več prostora za obutev, obleko, če bi imeli več učilnic. Lepo bi bilo, da bi uredili prostor, kjer bi učenci lahko razstavljali svoje izdelke, pokazali staršem kaj znamo in kaj smo se naučili. Potrebujemo tudi novo telovadnico, saj se v stari sploh ne moremo sprostiti, saj se bojimo, da se ne bo vsak čas udrlo pod nogami, kajti luknje v parketu se kar množe.

Ko sem se spomnila na novo mengeško šolo, so se mi kar sline pocedile. Že od zunaj se vidi, kakšne lepe učilnice imajo, v učilnicah pa so po stenah razstavljeni najboljše likovni in literarni izdelki učencev. Garderobe imajo prostornejše od naših in nižjim razredom ni treba skrbeti, da bi jim starejši razmetavali obleko in obutev.

Zelo rada bi videla, da bi tudi mi imeli tako šolo kot drugi ali vsaj podobno. Te sanje lahko z novim samoprispevkom krajanov dobe bolj določeno podobo. Zato krajanji: »GLASUJTE ZA SAMOPRISPEVEK!«

Irena Benda, 6. b
OŠ Komenda-Moste

★

Letos mineva že šestnajsto leto, odkar so se v kamniški občini prvič odločili za samoprispevek. Doslej so bili štirje in z veseljem lahko ugotovimo, da so bili vsi stoddostno izpolnjeni. Letos se bomo spet odločili za samoprispevek, ki je namenjen hitrejšemu razvoju zdravstva, šolstva in krajevnih skupnosti. Za vse te potrebe naj bi odvajali po dva odstotka od mesečnega osebnega dohodka vsi občani oz. delovni ljudje. Od tega bo en odstotek namenjen za razvoj krajevnih skupnosti, drugi pa za zdravstvo in šolstvo.

En odstotek novega samoprispevka bo namenjen predvsem izgradnji novega zdravstvenega doma. Stari prostori svojemu namenu ne ustrezajo več, saj se zdravstveni delavci dobesedno stiskajo v njih. Tudi vsem zahtevam higiene ne ustrezajo, kajti stavba prvotno ni bila zgrajena za zdravstvo, temveč za družni oz. kulturni dom.

Problem zase je čakalna doba, na primer pri zobozdravniku. Dogaja se, da se moraš, če hočeš imeti popravljene zobe, naročiti za dve leti vnaprej. Prostorska stiska, v kateri delajo zdravstveni delavci, je več kot očitna. Še marsikaj bi lahko naštevali o nefunkcionalnosti starega zdravstvenega doma. Zato se bomo odločili za novi samoprispevek, za novi zdravstveni dom. Upajmo, da nam bo uspelo in bomo tako rešeni čakanja v čakalnicah in paranja živcev.

En odstotek samoprispevka bomo porabili za razvoj krajevnih skupnosti. V KS Moste smo s prejšnjim samoprispevkom zgradili oziroma modernizirali cesto v nova naselja – v Žeje in Suhadole, zgradili zbiralnice mleka, uredili prometno križišče s signalizacijo in uredili pločnik pri šoli. To so zelo pomembne pridobitve za vse krajanje, saj smo izboljšali varnost otrok na poti v šolo in domov. V sedanjem petletnem planu smo predvideli, da bomo adaptirali šolo, razširili trgovino, uredili kulturno dvorano in še marsikaj.

Mi mladi si še posebno želimo, da bi dobili ustrezno telovadnico. Stara ne ustreza vsem našim potrebam, je pa tudi mnogo, mnogo premajhna. Kljub temu dosegamo izredno vzpodbudne rezultate na športnem področju, predvsem v košarki. Letos so bila dekleta občinske prvakini, medtem ko smo bili fantje drugi. Parket v naši telovadnici

Najmlajši pišejo ...

Samoprispevek v našem kraju

se dobesedno udara pod nogami. Želimo si, da bi staro telovadnico posodobili, če ne bi šlo drugače, naj bi položili namesto starega parketa plastično maso, tako bi se izognili marsikateremu obtočnemu kolenu.

Občani Kamnika smo pred zahtevno nalogo. Če se bomo odločili za samoprispevek, se bomo hkrati odločili za napredek; v nasprotnem primeru pa bomo glasovali proti napredku naše občine.

Goran Pavlovič, 8. b
OŠ Komenda-Moste

★

»Zdravo!« sem se zadril sošolcu na uho.

»A, živio!« mi je zaspano odvrnil.

Tako se je začel prvi dan celodnevnega pouka.

Ure so bežale kot po tekočem traku. Cin, cin, je zapel odrešilni zvonec in že smo se vsuli na hodnik. Odbila je zadnja ura dopoldanskega pouka in po ustaljeni navadi smo se zapodili v slačilnico. A že na pol poti smo se spomnili, da bomo v šoli do treh popoldne. Le stežka smo se odpravili v učilnico. Videti smo bili kot backi, odrejeni za zakol. A vdali smo se in se zadržali po lepo opremljenem prostoru za likovni pouk. Izenada je vse potihnilo, kajti v učilnico je prišla tovarišica, da nas odpelje na kosilo. V veliki in svetli jedilnici si je vsakdo na pladnju prinesel prijetno dišeče kosilo iz samopostrežne kuhinje. S polnimi želodci smo se vrnili v naš »zverinjak«, kakor pravi tovarišica, in se vrgli na naloge. Če se je komu kaj zataknilo, mu je priskočila na pomoč razredničarka. Sledil je čas, namenjen prostim dejavnostim in učenju. Res je bilo zadnjega bolj malo, ampak šlo je vendar.

»Ni bilo tako slabo,« smo združeno ugotovili, ko smo zapuščali hišo učenosti.

Oh, najbrž sem se kaj zmotil, ko sem sanjari o celodnevnem pouku. Vendar, če bi nekaj denarja, zbranega s samoprispevkom v načrtovanem srednjoročnem obdobju, namenili naši šoli, bi morda lahko preuredili telovadnico.

Da, vsaj telovadnico, ki bi jo mi učenci radi, saj je sedanja, tudi po mnenju učiteljev, neprimerna za delo. Razmajan pod, ki se na nekaterih mestih vdira, in oder sta sporni točki naših odraslih krajanov. Nekateri menijo, da naj oder ostane, in da naj poleg šole zgradimo novo telovadnico, drugi, naj se oder podre. Da, nesporazum vlada med krajanji. Kaj če bo ta nesporazum onemogočil krajevni samoprispevek?

Denar, ki bi ga namenili bodisi za popravilo stare telovadnice, za gradnjo nove, ali za preureditev šole, ne bi bil vržen proč. Še več. Z njim bi rešili mnoge probleme, ki tarejo starše zaradi varstva in prehrane otrok. Nekatere otroke pa bi rešil pred neodgovornim ravnanjem staršev, ki se vdajajo pijači.

Veliko dobrega in koristnega smo zgradili s samoprispevkom. Upam in želim, da bo rešen tudi naš problem!

Andrej Zabret, 7. b
OŠ Komenda – Moste

★

Razredničarka nam je pred dnevi omenila, da v vsaki krajevni skupnosti razpisujejo samoprispevek krajanov za gradnjo pomembnih objektov za njihov boljši življenjski prostor.

Premlad sem še, da bi razumel, kakšen pomen ima beseda samoprispevek, zato sem povprašal o tem starejšega brata Dominika, ki je že leto dni predsednik OO ZSMS Kamniška Bistrica in je vedno povabljen na seje in sestanke naše krajevnih skupnosti, ki tudi razpolaga z denarjem, zbranim s samoprispevkom.

Dolgo sva se pogovarjala in spet sem za nekaj informacij bogatejši. Zvedel sem namreč, da krajevna skupnost brez samoprispevka ne bi mogla zaživeti. Kako bi prišli do potrebnih živil, če ne bi imeli trgovin? Kje bi vozili avtomobili, avtobusi, traktorji, če ne bi bilo cest? Kje bi lahko telefonirali ali poslali pismo, če ne bi bilo pošte? Kje bi se otroci učili, če ne bi bilo šole? Kje, kje kje...? Malo od tega bi imeli, če ne bi bilo samoprispevka. Samoprispevek pa se ne pridobi z lenobo, saj morajo naše mame in očete trdo delati, da zaslužijo denar in da od tega zaslužka prostovoljno dajo svoj prispevek za razširitev in razvoj krajevnih skupnosti.

Če pogledamo za pet let nazaj... koliko je bilo novega v naši krajevni skupnosti? Ceste so dobile črno, tako dragoceno oblogo – asfalt. Mostovi so marsikomu skrajšali pot do doma, dobra, čista hladna voda je iz Klemenčevega pteklela po cevih v našo KS in nam prihranila marsikatero muko, nove naprave so omogočile odvodnjavanje meteornih voda, ki so pogosto kar preveč razmočile zemljo in s tem povzročile premikanje tal. Seveda vsa ta dela niso bila zastoj. Zanje smo morali odšteti kar precej denarja. Na pomoč so nam priskočili občani oziroma krajanji naše KS.

Že več let si naša krajevna skupnost želi, da dobimo TV pretvornik, saj smo skoraj v celoti odrezani od domačega in tujega televizijskega spreda. Letos smo bili vsi veseli, ko smo zvedeli, da stolp na Veliki planini že stoji. Komaj smo čakali, da se bodo na naših zaslonih pokazale čiste slike ljubljanskega I. in II. programa. Vendar smo se prekmalu veselili, saj je prišlo do napake pri postavljanju stolpa in tako samo spet razočarani. Svoje obveznosti smo izpolnili, plačali delež za ta pretvornik, izvajalci del pa so nam vzeli veselje. Upam, da bodo kmalu naredili nov stolp, ki bo služil svojemu namenu.

Dominik ima polne roke dela, zato ga nisem upal več motiti. Hvaležen sem mu za nove podatke.

Upam, da bodo naši krajanji tudi tokrat glasovali za samoprispevek, saj lahko vidijo, da se z njihovim prostovoljno danim denarjem veliko naredi, čeprav je v današnjem času vse drago. Tudi nova trgovina, ki jo gradijo blizu naše šole ne bo odveč, saj bomo v njej gotovo našli več izdelkov, kot smo jih doslej dobili v dveh trgovincah. Le za bife ob trgovini mi ni jasno, zakaj ga bodo postavili. Dominik pravi, da je odveč vsaka beseda. V naši KS je že tako preveč gostin, pa jih še gradijo. Menim, da je škoda denarja, saj ljudje v gostilnah le zapravljajo denar, ki bi bil potreben kje drugje!

Za novi samoprispevek, ki bo omogočil gradnjo novega zdravstvenega doma, bi rad glasoval »za«, čeprav bosta samoprispevek plačevala ati in mami. Ta denar jima bom vsaj delno povrnil z marljivostjo v šoli in pridnostjo doma.

MATEJ KRT, 7. b
oš. Kamniškega bataljona Stranje

★

Okupatorji so med vojno opustošili našo domovino, zato jo je bilo treba dvigniti iz ruševin. Primanjkovalo je tudi denarja, zato so ljudje s prostovoljnim delom priskočili na pomoč. Tako so bile zgrajene železnice, na primer Brčko-Banovići, Šamac-Sarajevo, pa tudi cesta Bratstva in enotnosti, ki povezuje vso Jugoslavijo. Vsa domovina je bila eno samo gradbišče.

V novih tovarnah je veliko ljudi našlo svoj vsakdanji kruh. Potrebe pa so bile vsak dan večje. Ker za vse ni bilo dovolj denarja, so se delovni ljudje odločili za samoprispevek. Zanj so glasovali širom po Sloveniji. Veliko šol, vrtcev, igrišč je bilo

zgrajenih s tem denarjem. Tudi v kamniški občini smo s samoprispevkom veliko pridobili.

Ker smo se odločili zanj, smo lahko zgradili šolski center, moderni telovadnici, uredili ceste, vodovod v Stranjah in Palovčah, električno omrežje v Špitaliču, in še bi lahko naštevale.

Obdobje samoprispevka se je izteklo. Nimamo pa še vsega, kar potrebujemo. Zato bi se bilo treba odločiti za ponoven samoprispevek. Z njim bi zgradili tudi prepotrben zdravstveni dom.

Stari zdravstveni dom je pretesen, zastarel in ima premalo zdravnikov, kar prebivalci občine krepko občutimo. Čakalnice so prepolne, zobozdravniki ne uspejo popraviti vseh zob... V novem zdravstvenem domu teh nevšečnosti ne bo. Zato želim, da bi občani glasovali za samoprispevek, kljub veliki draginji, ki nas pesti!

Vladko Golob, 7. b
OŠ Kamniškega bataljona Stranje

★

Naša Krajevna skupnost Sela je precej obsežna. Obsega enajst vasi.

V letošnjem letu bomo potrebovali veliko denarja, kajti v načrtu so razne gradnje. Zgradili bi radi asfaltirano cesto, telefonsko omrežje, obnovili kulturni dom in zgradili gasilski dom. Vsak občan, član KS, se dobro zaveda, da bo moral prispevati po svojih močeh, če hočemo imeti urejen kraj.

Treba bo narediti tudi veliko udarniških ur. Ne manjka pa težav. Težave so tudi z nekaterimi občani, ki nočejo pomagati in sodelovati v Krajevni skupnosti.

Ko se bomo znebili najhujših težav, bomo z uspešnim delom tudi našo KS uvrstili med višje razvite. Seveda pa to ni naloga enega občana, ampak vseh nas, kajti nihče noče, da bi krajevna skupnost Sela zamrla in da bi naše vasi zaostajale za drugimi.

Mojca Hribar, 8. d
OŠ, Toma Brejca Kamnik

★

V naši občini posamezne krajevne skupnosti plačujejo samoprispevek že od leta 1965. Takrat so se zanj prvič odločili in rezultati so vidni. To je bil povod za drugega, tretjega 1971. leta in četrtega 1976. leta.

En odstotek četrtega samoprispevka smo namenili razvoju šolstva, enega pa smo obdržali za razvoj naše krajevnih skupnosti Moste.

S tem odstotkom smo veliko zgradili, obnovili ali pa modernizirali. Med najpomembnejšimi objekti so: uredili smo ceste v novo naselje, asfaltirali ceste v Suhadolah in Žejah, kar je bilo zelo potrebno. Prav tako smo asfaltirali cesto na Bičnicah. Pomemben objekt je tudi zbiralnica mleka. V tej zgradbi so tudi razni sestanki. Ko še nismo imeli te zbiralnice, smo morali mleko nositi v skladišče Zadrugnega doma, kjer sploh ni bilo pravega prostora. Preuredili smo prostor pred gasilskim domom. Na križišču, na najbolj črnem odseku brniške ceste, smo namestili semafor in ponovno narisali zebro. Tam se je zgodilo veliko prometnih nesreč, najpogostejše žrtve pa so bili pravi otroci. V bližini sta namreč šola in trgovina. Zraven šole smo zgradili tudi pločnik. Uredili smo avtobusno postajališče in prometno signalizacijo – zamenjali smo stare prometne znake z novimi, nekaj pa jih sploh postavili na novo. Letos se bomo odločili za peti samoprispevek. V naši in drugih krajevnih skupnostih bomo en odstotek spet obdržali za razvoj našega kraja, drugi pa bo namenjen financiranju razvoja zdravstva in šolstva v naši občini. V naši krajevni skupnosti imamo spet ogromno načrtov. Marsikaj moramo še zgraditi ali popraviti. Glavni problem je gotovo osnovna šola. Šola je premajhna, kajti v njej nas je štiristo otrok. Šola bomo adaptirali, na prvem mestu pa je seveda telovadnica. Za otroke je namreč premajhna. Ne ustreza niti minimalnim pogojem telesne vzgoje. Sploh pa sta strop in pod dotrajana. V načrtu imamo tudi komunalno ureditev, družbena stanovanja, blagovnico, asfaltiranje cest in ureditev Pšate.

To je naš petletni načrt. Seveda je poleg še veliko večjih in manjših objektov. Upajmo samo, da nam bo vse uspelo narediti.

Jerman Marta, 8. c
O. Š. Komenda-Moste

Kamniški živilci na obisku v Podravki

V Kamniškem občanu smo že pisali o organizaciji tečaja v Eti za delavce ozkega profila – predelovalce živil. Tečaj je končan in vseh 30 tečajnic je uspešno opravilo preizkus znanja. V okviru tega izobraževanja je bil obvezen praktični pouk na vseh zahtevnejših delih in nalogah v proizvodnji v delovni organizaciji. Organizirana je bila tudi strokovna ekskurzija – ogled tovarne Kalnik Varaždin, ki je v sestavu SOZD Podravke in delni ogled proizvodnje Podravke v Koprivnici.

Kalnik Varaždin in Eta Kamnik imata soroden proizvodni program. Pri poslovanju se zato srečujeta s podobnimi problemi in težavami. Že vrsto let traja uspešno sodelovanje, tehnologi obeh organizacij si med seboj izmenjujejo izkušnje.

V Kalniku so bili kamniški živilci sprejeti z gostoljubnostjo, ki je svojstvena za ljudi iz naših sosednjih republik.

Ogledali so si obrat za predelavo graha, ki je tehnološko zelo

izpopolnjen, saj traja celotni proizvodni postopek od obiranja na njivi do končnega izdelka samo tri ure.

Z zanimanjem so si ogledali tudi stroje za predelavo povrtin, saj so lahko primerjali tehnično opremljenost obeh delovnih organizacij. Po ogledu tovarne Kalnik Varaždin je bil na programu delni ogled proizvodnje Podravke v Koprivnici.

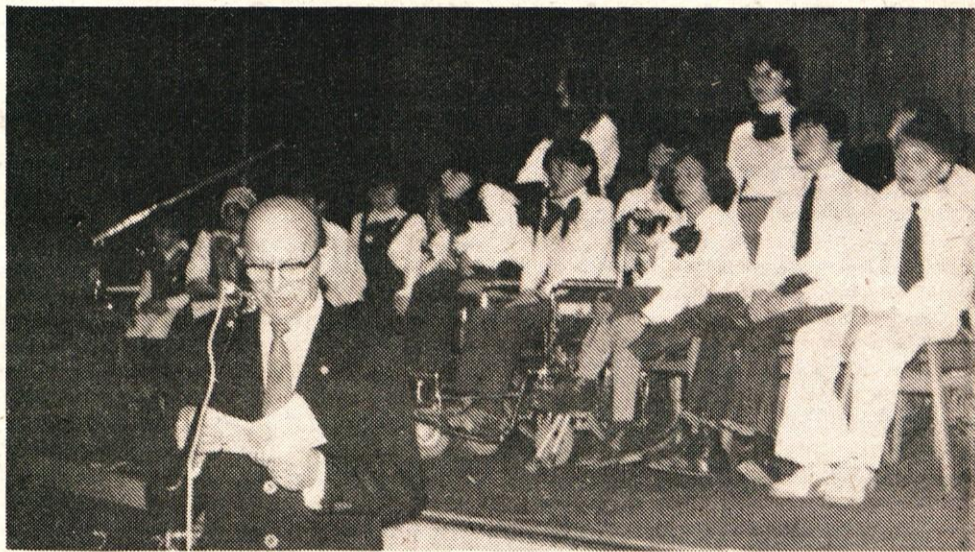
V Podravki v Koprivnici so si kamniški živilci ogledali proizvodnjo juh, piva in film o razvoju te »največje jugoslovanske kuhinje«. V SOZD Podravka je danes zaposlenih 7.500 delavcev, ki so samoupravno organizirani v 38 TOZD. Podravka prodaja na jugoslovanskem in svetovnem trgu 900 živilskih in 400 farmacevtskih in kemijskih proizvodov. Tako uspešen razvoj so od leta 1957 omogočili kreativni strokovni kadri v lastnem raziskovalnem razvojnem inštitutu.

Razvojna in kadrovska politika Podravke temelji na izobraževanju in štipendiranju lastnih

strokovnih kadrov, saj se dopolnilno in redno izobražuje preko 400 delavcev in študentov.

S prijetnimi vtisi so se kamniški živilci vrnili z ekskurzije, obogateni z izkušnjami. Spoznali so organizacijo proizvodnje v delovni organizaciji, ki se ukvarja z sorodno dejavnostjo in organizacijo proizvodnje v SOZD. Prepričali so se tudi, da se vsaka naložba v kadre in izobraževanje bogato obrestuje.

MT

Na svečani akademiji z bogatim kulturnim programom v počastitev mednarodnega dneva invalidov je spregovoril tudi Janez Prezelj, predsednik Občinske konference SZDL.

OB RAZVITJU DRUŠTVA INVALIDOV

Sijaj zlatih žebelčkov

Tudi kamniško Društvo invalidov je letošnje mednarodno leto invalidov svečano obeležilo. V nedeljo, 22. marca dopoldne, so v kinu Dom pod pokroviteljstvom občinske konference SZDL priredili svečano akademijo z razvitjem prapora. Proslavo so popestrili tudi pevci »Solidarnosti«, mešani študentski zbor, učenci glasbene šole, dijaki gimnazije Rudolf Maister in gijenci Zavoda za usposabljanje invalidne mladine.

Kamniško Društvo invalidov je še mlado, saj samostojno dela šele pet let, prej pa so bili vključeni v medobčinsko društvo invalidov Domžale-Kamnik. Delovanje društva, ki šteje 645 članov, je še v povojih, saj doslej niso razvijali nobene svojstvene dejavnosti, temveč so prirejali le izlete. Pred dvema letoma pa so ustanovili poseben odbor za organizacijo dela društva, zato upajo, da bo njihova načrtovana dejavnost kmalu zaživela.

– Kaj zajema vaš program,

smo vprašali Vinka Miheliča, predsednika društva?

»V delovnih organizacijah bomo ustanovili tovarniške aktivne, ki naj bi reševali problematiko invalidov znotraj tovarn. Znano je namreč, da je tudi pri nas zaposlenih precej invalidov 2. in 3. stopnje, med njimi veliko takih, ki so bili prej zdravi. Marsikateri delovni organizaciji pa so invalidi še vedno v breme, zato je pri kategorizacijah in razporejanju del in nalog invalidom dosti nepravilnosti.«

– Kako pa nameravate reševati probleme invalidov na terenu?

»Predvsem v okviru društva in aktivov ter poverjenikov v krajevnih skupnostih. Zlasti želimo poskrbeti za kmečke in delovne invalide, ki nimajo priznanega pravnega položaja invalida.«

– Verjetno se ne nameravate omejiti zgolj na reševanje problematike, temveč želite invalidom omogočiti tudi pestrejšo rekreativno in družabno življenje?

»V bližnji prihodnosti namerava društvo ustanoviti športno rekreacijsko ter pevsko sekcijo skupaj z Društvom upokojencev,« je povzel besedo Milan Trojan, sekretar kamniškega Društva invalidov. »Seveda se tudi tradicionalnim izletom v prihodnje ne nameravamo iznevesti.«

Društvo pa si bo prizadevalo tudi za čim tesnejše sodelovanje z vsemi družbeno-političnimi organizacijami in interesnimi skupnostmi, ki se ukvarjajo s problematiko socialnega varstva invalidov, kajti le tako bodo lahko zagotavljali večjo varnost in pomoč socialno ogroženim invalidom. Sedanje enkratne pomoči v letu ne rešujejo socialne problematike invalidov, temveč jo bo potrebno reševati dolgoročno v sodelovanju z ustreznimi občinskimi službami. Društvo bo treba zagotoviti več sredstev, saj jim denar, ki ga zaenkrat prejema le od socialnega varstva in Repu-

bliške zveze društva invalidov, zagotavlja zgolj životarjenje.

Ob koncu sta predsednik in sekretar društva poudarila, da tudi kamniško Društvo invalidov vse bolj pridobiva na ugledu kot humana organizacija, kar se je pokazalo predvsem pri zbiranju prispevkov za zlate žebelčke ob razvitju prapora, na katerih so vgravirana tudi imena darovalcev. Sindikati, člani društva, zlasti pa delovne organizacije in zasebni obrtniki so pokazali izredno razumevanje za humano akcijo pri zbiranju prostovoljnih prispevkov.

Preveč je darovalcev, da bi lahko zapisali imena vseh, zato se Društvo invalidov Kamnik še enkrat vsem skupaj iz srca zahvaljuje za izjemno pomoč, ki daje društvu poleg materialne tudi moralno oporo za njihovo nadaljnje korenito in plodno delo.

Priložena slika s slovesnosti ob razvitju prapora.

MIRA JANČAR

Prispevek vaščanov za gasilsko društvo

Gasilsko društvo Radomlje se zahvaljuje prebivalcem Volčjega potoka in Rudnika za prispevek, ki so ga namenili za gradnjo gasilskega doma v Radomljah.

Dom v Radomljah še ni dograjen in tako so gasilci zbirali sredstva z raznašanjem koledarja ob novem letu.

Volčji potok in Rudnik sta ob tej akciji skupaj zbrala 100.000 starih dinarjev.

To kaže, da se Volčani in Ru-

dničani dobro zavedajo pomena gasilskega društva. Vedo, kdo jim bo stal ob strani v primeru nesreče.

Resnično ljudje v današnjem hitrem tempu življenja vse preveč pozabljamo na pomen in humanost takšnih in podobnih društev in organizacij. Šele takrat, ko nesreča potrka na vrata se človek zave, kaj potrebuje in kdo mu bo pomagal v nesreči.

VANJA KLADNIK

Dogodki med NOB v kamniški občini

V počastitev 40-letnice vstaje slovenskega in jugoslovanskega naroda ter narodnosti želimo obuditi spomin na nekatere dogodke iz narodnoosvobodilnega boja, ki so se zgodili na območju naše občine.

Leta 1942

19. marca so Nemci obkolili vas Kostanj v Tuhinjski dolini. V Kostanj so prišli na pobudo izdajalca Franca Grošlja in aretirali domačina Miho Pestotnika Osanka in Franca Hribarja (pisca kronike) iz Piršovega.

Naslednjega dne so Nemci aretirali še Jožeta Pestotnika iz Kostanje in Cilko Urankar. Pred Nemci pa so se umaknili in odšli v partizane Tine Pestotnik-Miha iz Spodnjih Palovč, Janez Berlec-Nace, Jakob Golob-Metod iz Lok v Tuhinjski dolini, Janez Burja-Tomažek iz Znojil nad Selami, Miha Urankar-Bрко iz zaselka Hom pri Gradišču in Jurij Petek iz Gradišča v Tuhinjski dolini.

25. marca je tovariš Tomo Brejc-Pavle ponovno ustanovil kamniško četo. To se je zgodilo v Primoževi hiši na Veliki Lašni. Četa je ob ponovnem formiranju štela 28 borcev. Za komandirja čete je Tomo Brejc postavil Matijo Blejca-Matevža, za komisarja pa Jako Molka-Moharja. Četa je že kmalu obnovila svoje delovanje, ki ga je zelo ovirala izredno huda zima 1941–1942. Tomo Brejc je s ponovno ustanovitvijo kamniške čete prispeval k oživljanju narodnoosvobodilnega boja na kamniškem območju, kar je bilo v okviru skupnega načrta vodstva osvobodilne fronte in centralnega komiteja komunistične partije Slovenije o ponovnem dvigu splošne ljudske vstaje in utrditvi partizanskih sil na Slovenskem.

27. marca mi je (Francu Hribarju-Lovru)

uspelo pobegniti iz zapora v Kamniku. Skupaj z menoj sta iz zapora ušla še Rudi Klopčič-Jurkov iz Moravč in Janez Ogrin iz Lahovč pri Komendi.

Leta 1943

17. marca so Nemci izselili Enzelovo družino iz Vrhpolja pri Kamniku. Žalostna usoda izgnancev v neznano tujo deželo je doletela Franceta, Karla in Marijo.

23. marca so Nemci drugič napadli Kamniški bataljon, ki je taboril v znanem partizanskem taborišču »Zapolje« nad Palovčami. Med spopadom je padel domačin Nace, ki je bil pri nemški policiji. Bataljon je napad dobil brez žrtev.

Marca je Kamniški bataljon napadel in uničil nemško žandarmerijsko postajo v župnišču na Gozdu nad Črno. Ta postaja naj bi nadzirala gibanje partizanskih enot, širjenje OF in poročila o zadrževanju domačinov.

Leta 1944

1. marca so se deli XIV. divizije prebili po izredno hudih in težkih bojih na Štajerskem na območju okrog Sovinje peči nad Tuhinjsko dolino. Borci, ki so prestali hude boje in vsakodnevne spopade z Nemci od Kozjanskega, Bohorja, Senovega, ob Savinji, na Konjski gori in Paškem Kozjaku do Mozirskih planin in obronka Pohorja, so našli zavetje in pomoč pri domačinih, zlasti terenskih političnih delavcih, ki so jim nudili vse, kar so mogli v danih razmerah. V oskrbo in nego so prevzeli 40 ozebljenih in onemoglih ranjencev. Namestili so jih po raznih hišah, največ pa jih je našlo zavetje v Berlečevem mlinu v Sovinji peči. Tako je tudi Tuhinjska dolina dala svoj delež k legendarni in zmagoviti poti XIV. divizije na Štajersko, ki je tudi ta del slovenske zemlje dvignila v splošni narodnoosvobodilni boj proti okupatorju.

4. marca je prišlo do spopada z Nemci v zaselku Zabava v vasi Jastrobje v Tuhinjski dolini. V boju je padel en partizan.

5. marca so začeli partizani graditi svojo bolnišnico v Tuhinjskem grabnu v kraju Brode. Bolnišnica je bila zgrajena tako spretno in skrito, da je Nemci niso nikoli odkrili.

17. marca so Nemci pripeljali topove na Laze v Tuhinjski dolini. Z njimi so obstreljevali, razbili in požgali Stara Sela. Po uničenju Starih Sel so obstreljevali še Zgornji Tuhinj. Tedaj so ubili dva gospodarja domačina in sicer Janeza Zavanika-Petrovca in Franca Drolca-Volkarja. Poleg tega so ob tem divjanju požgali 6 hiš na Lazah, tri pa ob cesti in sicer Šverglonovo, Kovačevo in Plkovo.

23. marca so Nemci napadli partizane, ki so bili na Malem in Velikem Rakitovcu nad Šmartnim v Tuhinjski dolini. Nemci, ki so vedeli, da so na tem prostoru znatne partizanske sile, so napadali iz vseh strani. Okrog partizanov so sklenili obroč in upali, da bodo partizane uničili. Na Malem Rakitovcu je bila tedaj Tomšičeva brigada, na Velikem Rakitovcu pa se je zadrževala Šlandrova brigada. V izredno hudem in ostrem spopadu je padlo precej Nemcev in 36 partizanov – borcev obeh brigad. Nemci so med temi boji požgali več hiš v Malem in Velikem Rakitovcu. V Malem so požgali Jurcovo, Poštekovo, Matjanovo, Poličkovo in Pelvelčevo domačijo, v Velikem pa Dominčkovo, Tominčevo, Šimenčevo, Boltetovo in Rahnetovo kmetijo, ki je gorela že 14. januarja 1944. leta. Ljudje so se tedaj razbežali na vse strani in našli zavetje in pomoč po bližnjih vaseh.

31. marca je bil imenovan za okrožnega sekretarja KPS Kamnik Andrej Stergar-Silvo. Prejšnji sekretar okrožnega komiteja Marjan Zupančič je odšel na novo dolžnost na Gorenjsko.

Marca so Nemci napadli terenske politične delavce, aktiviste OF v Vodnikovih hiši v vasi Črni vrh v Tuhinjski dolini. V tem spopadu je padel mladinski aktivist Franc Jeras iz Velikih Hribov.

14. marca so borci Šlandrove brigade napadli kolono nemških avtomobilov na Lazah. V hitrem in nenadnem napadu je borcem uspelo

uničiti vse nemške kamione. V boju je padlo precej Nemcev. V tem sicer uspešnem in pomembnem spopadu z Nemci je padel Florijan Semprimožnik iz Slapi nad Špitalcem.

Marca tega leta so Nemci po izdaji iznenada napadli 12 koroških borcev – partizanov nad Slapmi na Menini planini in vsi so padli. Borci so se vračali na Koroško iz politične šole, ki so jo obiskovali v Beli Krajini, kjer je bilo v tem času vodstvo narodnoosvobodilnega boja na Slovenskem.

Leta 1945

14. marca so Nemci in belogardisti napadli skupino partizanov, ki so prenočevali blizu Miklavža pod Grebeni. V nenadnem napadu so ranili in ujeli Lovrenca Koncilja iz Piršovega. Ranjenega partizana so privlekli do gostilne »Ledlar« na Lokah pri Srednji vasi v Tuhinjski dolini, kjer so ga mučili in hoteli od njega izvedeti čimveč podatkov o partizanih. Istega dne so ujeli tudi Maksa Kodra iz Zgornjega Tuhinja. Oba partizana so po mučenju in nečloveškem ravnanju ubili blizu gostilne »Ledlar«.

20. marca je bil ponovno oblikovan okrožni komite KPS Slovenije za Kamnik. Za sekretarja komiteja je bil imenovan Franc Povh-Iztok.

25. marca je bila na Menini planini ena največjih in najhujših borb partizanov z izdajalskimi Vlasovci. V tem boju so partizani utrpieli hude izgube. Na Menini planini je v tem tragičnem spopadu malo pred svobodo padlo okrog 100 borcev. Tako je v prvih treh mesecih 1945. leta, ko so vsepovsod pričakovali konec okupacije in fašizma, padlo na Kamniškem v vsem obdobju NOB največ borcev – partizanov. Poleg tega je bilo v tem času izredno veliko žrtev tudi med civilnim prebivalstvom. Okupatorji in domači izdajalci so se morali do tega časa umakniti iz večine jugoslovanskega ozemlja. Z izredno trdoglavostjo so zapuščali naše ozemlje in delali načrte, kako se bodo umaknili v Avstrijo in Nemčijo. Po vaseh je bilo polno vojakov, ki so na vse strani oprezali za partizani in v bojih z njimi krčili pot na Koroško, oziroma v Avstrijo. Partizani so se zato vsak spopadali z obupanci, ki so vse bolj videli konec Hitlerjevega tretjega rajha, s tem pa tudi konec svoje zvestobe lažni ideologiji fašizma.

FRANC HRIBAR-LOVRO

Ali prav razumemo vzajemnost v združenem delu?

Ko so delegati v skupinah delegatov za zbor občin in zbor združenega dela republiške skupščine pred nekaj dnevi govorili o gradivu za prihodnjo sejo zborov republiške skupščine, so se srečali tudi s predlogom zakona o določitvi stopenj za združevanje sredstev v republiški sklad skupnih rezerv za leto 1981.

Gre za sklad, iz katerega prejema ugodna posojila tiste delovne organizacije, ki zaidejo v večje gospodarske težave. Predlaganega samoupravnega spora-

suma nekatere delovne organizacije niso sprejele. Med temi je tudi nekaj kamniških tozdov. Zato je bil republiški izvršni svet primoran predlagati ustrezen zakon.

Delegati so se vprašali, zakaj je potreben zakon; ali se res nismo mogli samoupravno dogovoriti o združevanju dela dohodka za te namene. Še toliko bolj, ker je bil tudi Kamnik v preteklem obdobju deležen precejšnje pomoči iz tega sklada. Spomnimo se samo na težave v tovarni us-

nja. Brez sredstev iz republiškega sklada skupnih rezerv uspešna sanacija UTOK ne bi bila mogoča. Delavci bi ostali brez osebnih dohodkov. Vendar se to zaradi polnega razumevanja samoupravnega organiziranega sklada, prek katerega je združeno delo vse republike zagotovilo ustrežno pomoč, tudi v najtežjem obdobju ni dogodilo.

V sedanjem zaostrenem gospodarskem položaju se kaj lahko zgodi, da se bo še marsikatera gospodarska organizacija znašla

v podobnih ali še večjih težavah. V takem primeru bodo vodilni delavci te delovne organizacije znali najti pot do občinskega in republiškega sklada, do banke in podobno. Zato je milo rečeno nerazumljivo, zakaj ne znajo ali pa nočejo delavcem pojasniti pomembnosti take oblike vzajemne pomoči tudi za njihovo organizacijo združenega dela.

Delavci tako pojasnjene sporazuma prav gotovo ne bi odklonili. Zato je v takih in podobnih primerih vsako sklicevanje na delavce odveč.

Delegati so sklenili, da bodo predlog zakona v republiški skupščini podpisali, čeprav z nekoliko grenkim občutkom, da ga je treba sprejeti tudi zaradi takega obnašanja nekaterih OZD v naši občini.

F. S.

Zobozdravnik v šoli

Zobozdravniki že dlje časa ugotavljajo, da imajo otroci slabe zobe, v Kamniku pa imamo le dva zobozdravnika, ki popravljata zobe šolarjem. Kaže, da se bo stvar vendarle premaknila na bolje, saj bodo učenci lahko kmalu kar pred poukom ali po njem mimogrede opravili tudi pri zobozdravniku. Na naši šoli bo pričela z delom zobna ambulanta, ki pomeni velik korak naprej v prizadevanjih, da bi imeli šolarji zdrave zobe. Naš ravnatelj, Pavle Slabe, nama je rad odgovoril na nekaj vprašanj.

– Kdo je dal pobudo za zobno ambulanto?

»Najprej učitelji, saj so učenci zaradi gneče v zdravstvenem domu zamujali pouk. Prizadevali smo si tudi za splošno ambulanto. Končno pobudo je dal zdravstveni dom, vendar z delom nismo mogli pričeti, ker nismo imeli ustreznih prostorov. Po preselitvi gimnazije smo dobili prostor in dr. Doplihar nam je v imenu zdravstvenega doma ponudil opremo.«

– Kdaj bo ordinacija pričela z delom?

»Po vsej verjetnosti v začetku naslednjega šolskega leta, ko bodo prostori dokončno urejeni.«

– Kateri učenci bodo lahko obiskovali to ordinacijo?

»Predvsem učenci obeh osnovnih šol – naše in Toma Brejca. Tudi sicer sta obe šoli med seboj precej povezani in blizu.«

– Kakšen bo delovni čas?

»Prilagojen bo delovnemu času učencev, torej bo ambulanta obratovala v obeh izmenah. Vsak učenec bo lahko prišel k zobozdravniku takrat, ko ne bo imel pouka.«

– Kaj pa denar za to dejavnost?

»Sredstva za nemoteno delo bo prispevala zdravstvena skupnost.«

Šolarji, zdaj veste kaj in kako. Zobozdravnik bo delal za vas, vaša skrb pa bo, da boste k njemu hodili in tako poskrbeli za zdrave in lepe zobe.

Tovarišu ravnatelju se zahvaljujete za odgovore.

Mojca Jamnik in Branka Zlatnar, novinarski krožek, OŠ Fran Albreht, Kamnik

Sad ne pade daleč od drevesa

Pomlad prinaša radosti in skrbi. Med slednje sodi tudi skrb za čistejšo okolje, saj nam skopnela snežna odeja vsako leto razkrije neprimerno odpadno navlako.

Z estetsko vzgojo morajo začeti že starši in vzgojitelji pri najmlajših otrocih, kajti vse, kar je v rani mladosti zamujeno, je kasneje v šoli in na delovnem mestu dosti težje pridobljeno. Vzgojno-varstvene ustanove in šole pa so poleg »domače« vzgoje medij vzgojnoizobraževalnega dela na

vseh področjih, tudi na estetskem. Zato ni čudno, da so vzgojitelji in učitelji med prvimi, ki spodbudijo otroke tudi k spomladanskim očiščevalnim akcijam šolskega in domačega okoliša.

Tako se je v ponedeljek, natančno pred štirinajstimi dnevi, tudi tovarišica iz 4. razreda osnovne šole Tomo Brejca podala s svojo »čredu« na otroško igrišče Zaprice v želji, da s spomladanskim čiščenjem vrnejo onesnaženemu igrišču željeno podo-

bo. Po pouku, v popoldanskem času, so se zbrali na dogovorjenem mestu in se lotili nadvse potrebnega in pohvalnega dela. Žal pa sta se veselje in vnema tik pred zaključkom spremenila v razočaranje in ogorčenje. Povzročilo ga je povsem neznan in še bolj nevzgojeno mladoletno dekle, ki je pridne otroke in tovarišice s klopi opazovalo pri delu.

Kup odpadkov so zažgali na povsem varnem predelu igrišča in ob nadzorstvu, saj so le tako

uničili tudi leglo morebitnih boleznih. Mlada »napihnjenka« pa se je približala delovni skupini in jim jela očitati »nevzgojenost in nesramnost«, ker s požiganjem in dimom motijo malčke pri igri in druge prisotne »opazovalce«.

Lahko si predstavljamo zaprepadenost učencev in tovarišice, ko so bili prepričani, da so storili koristno delo, deležni nesramnih očitkov in žaljivk, namesto pomoči ali pohvale. Čeprav je bilo dekle še mlado, ne najdemo opravičila za tako ravnanje, ki bi bilo vsekakor vredno doslednejših vzgojnih ukrepov družbe. Tudi to dekle bo nekoč postala mati, žal pa so njeni potomci že vnaprej zapisani podobni usodi, saj največkrat drži stari rek, da »sadež ne pade daleč od drevesa«.

MIJA

Mladi o kulturi

● S kulturo imam v mislih opero, gledališče, arhitekturo, slikarstvo, knjige. Vendar je kultura tudi cela naša zavest in mišljenje. Kaj mislimo, ko odvržemo cele gore odpadkov in pustimo dediščino naših pradedov, da se sesuje v prah. Kulturo mora postati vsak od nas, saj s svojim življenjem postavljamo temelje našim naslednikom.

IRENA MUŠIČ, 7. A

● V kulturi obnašanja ne bi smelo biti razlike med šolanci in nešolanci. Kulturo moraš biti do sošolcev.

ROBERT VRANKAR, 7. A

● Mislim, da bi morali Slovenci čisto narediti, da bi dosegli tisto, kar si mislimo, da smo.

MATJAŽ HRIBAR, 7. B

● Imamo dovolj pesnikov in pisateljev, likovnih umetnikov, arhitektov, ki ustvarjajo dragocene stvari. Premalo pa se zanimamo za to našo kulturo. Naša dežela je preveč neurejena.

STOJAN DEBEVEC, 7. A

● Vsak narod ima svojo kulturo.

DAMJANA KOŽELJ, 4. B

● Kulturni ljudje so prijazni.

MARKO MAROLT, 4. B

● Nekulturni so bili fašisti, ki so zatirali našo lepo domovino in njene ljudi.

SONJA ŠUŠTARŠIČ, 4. B

● Meni pomenijo kulturo dobri ljudje. Včasih vidim mladoletnike, kako kadijo in vpijejo čez cesto. Mislim, da je to nekulturno.

POLONA ŽELEZNIK, 4. B

● Imamo kulturne ustanove, igralske skupine, filme, gledališče. Toda na cesti smo povsem drugačni: opazke nad vsakim človekom, onesnaževanje narave, uničevanje javnih dobrin. To ni kulturno.

MARJAN ŠMIDOVNIK, 7. B

● Kulturo je človek, ki se povsod primerno obnaša, tako v naravi, kot doma in tudi takrat, ko ga nihče ne vidi.

NATAŠA KOVAČIČ, 7.

● Kulturo človek se udeležuje prireditve, bere knjige, na ulicah je obziren do drugih ljudi, pomaga starejšim in lepo govori.

MARKO ŠMIDOVNIK, 7. B

● Kultura so odnosi med ljudmi.

MAJA LESKOVEC, 7. B

● Slovencem je pot h kulturi odprl Prešeren s knjižico Poezije, ki je naš zaklad

LAKI PODGORŠEK, 7. B

● Kulturo človek pozna kulturo svojega naroda. To pomeni odnos do domovine, jezika, narave. Spoštovati mora vse ljudi. Tudi cesta in zelenica sta naše ogledalo.

MARJANA OGRINEC, 7. B

PODLJUBELJ

»Obtožujem« piše na spomeniku okostnjaka, ki z izvotljeno glavo in široko razprtimi čeljustmi nemo vpije med vrhove Karavank. Svoje dolge, na široko razprte roke nemočno dviga v zrak.

Med šestimi kamnitimi skladi, razklimani sredi nekdanjega pekla, ki se je v poletju 1943 odprl med Karavankami, se okostnjak dviga na kraju, kjer so – mnogi se tega še spominjajo – padali pod udarci bikovke in kamnitega tovora graditelji podružnice Mauthausna, tega edinstvenega koncentracijskega taborišča na Slovenskem.

Prodor na Ljubelju so gradili z obeh strani: na severni strani je bila druga podružnica Mauthausna, podobna tej na naši strani.

V krvi in znoju so na obeh straneh umirali taboriščniki skoraj vseh narodov Evrope.

Taborišče v Podljubelju ni bilo veliko, imelo pa je vse lastnosti Mauthausna ali Dachaua.

Na nezravnem zemljišču so stale barake, okrog pa dvojna

vrsta električne žice. Vsakih pet metrov je stala opazovalnica, na stolpu pa reflektor, ki je zlovesče krožil vso noč. Oko mitraljeza v stolpu je budno motrilo okolico. Vodja taborišča si je omissil tudi krematorij. Ta še vedno stoji v grapi nedaleč od barak.

Bil je julij 1943, ko so prišli prvi taboriščniki. Vsak dan so se vzpenjali na vrh in vračali s tovorom bosi, lačni, bičani, opljuvani in ponižani. Mnogi so končali v predoru, umrli od lakote in mraza ter zgoreli v krematoriju.

»Ko bo predor končan, vas bomo vse pobili« je obljubljal gestapo. Do tega ni prišlo. Ko so bile Karavanke predrti in pot odprta je služila predvsem kolo nam bežečih Nemcev, ustašev, četnikov, domobrancev in vseh vrst izdajalcev, ki so se ob kapitulaciji valile z naše strani proti severu.

Danes je Ljubelj odprta meja za vse. Na tisoče turistov potuje predvsem v poletnih mesecih skozi predor in naprej po mednarodni cesti mimo spomenika.

Marsikdo se ustavi pred obtožujočim okostnjakom, morda celo zločinci sami.

Tudi naši ljudje bi se morali bolj spominjati teh strašnih dni, ko hitijo mimo spomenika in se vračajo z dobrinami iz Avstrije.

Vsako leto znova se zbiramo na tem kraju, da bi se spomnili vseh, ki jih ni več in da bi mlademu rodu vcepili v zavest, da se take grozote ne smejo več ponoviti.

Letos praznujemo štiridesetletno vstaje. Želeli bi jo proslaviti bolj množično kot sicer.

Proslava bo 30. maja 1981. ob 10. uri ob spomeniku v Podljubelju pod geslom:

»Srečanje internirancev z mladino«.

Borci, aktivisti, interniranci, člani SZDL, mladina bodite pozorni na obvestila v lokalnem časopisu!

Na ta dan bodo iz Kamnika, Domžal in Mengša vozili posebni avtobusi.

MARICA BREJC

OGLAŠUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

Samoupravni dan v šoli

Ob dnevu žena smo mladinci osnovne šole Tomo Brejca izvedli samoupravni dan. Samoupravni dan je ena od oblik samoupravljanja na osnovnih šolah. Ta dan učenci sami sodelujejo pri poučevanju različnih predmetov. Tako spoznavamo pouk s strani učitelja. Obenem je prikazan položaj učitelja, posebno posameznim učencem, ki se odločajo za pedagoški poklic.

Povprašala sem nekaj učencev, ki so ta dan zamenjali pri nekaterih predmetih svoje učitelje in so

o svojih vtisih povedali naslednje:

IZTOK VIDIC: »Učil sem tehniki pouk. Na začetku prve ure sem bil močno presenečen, kajti v razredu je vladala mučna tišina. Kasneje se je tišina spremenila, učenci so se sprostili pred novim tovarišem in v razredu je nastal že pravi nemir. Ta nemir sem razčistil, seveda s določenim pogovorom. Na splošno pa mi je bilo delo všeč in bi še rad doživel tak ali podoben samoupravni dan.«

LJUBICA KADUNC: »Učila sem kemijo. Bila sem presenečena, ker so bili učenci tako tihi. Čeprav me je to malce motilo, sem svojo nalogo kar dobro izpeljala. Tudi trema nisem imela. Ni mi žal, da sem učila kemijo, čeprav to ni moj najljubši predmet. Dobila sem prve izkušnje o svojem bodočem poklicu, saj želim postati vzgojiteljica.«

MARJAN BERLEC: »Učil sem DMV (družbeno-moralno vzgojo). Poudariti moram, da je poučevati DMV dokaj mučno,

predvsem za razlago mora biti človek iznajdljiv, saj vem, da sem se večkrat znašel v dilemi. Torej, ko sem učil 8. A razred, moram reči, sem imel malo treme. Zame je bilo dobro le to, da smo se z učenci že deloma poznali. Večkrat sem se moral rešiti iz zagate, čemur so pripomogli prizadevni učenci. Mislim, da je taka oblika učenja primerna tudi za nižje razrede, ker bi se s tem učenci precej osamosvojili in pripravili na nadaljnji študij.«

PAVEL KAJBA: »Moje miš-

ljenje je, da je bil ta dan koristen bolj ali manj le za učence, ki so vodili pouk, za ostale pa je bila vse skupaj zanimiva sprememba. Za učence-učitelje je bil ta dan vsekakor koristen, saj so se seznanili s težavami svojih učiteljev. Zase lahko rečem, da sem si želel le, da bi snov dobro razložil.«

Zanimivo je tudi mnenje ene od sošolk, ki ni sodelovala kot učitelj, temveč kot učenka – poslušalka.

SUZANA BIBER: »Imela sem občutek, da so bili učenci

dobro pripravljeni, čeprav mogoče malo zmedeni, s kančkom treme. Vendar se je na koncu kljub nekaterim težavam vse dobro izteklo, zato smo bili zadovoljni vsi, tako učenci, kakor tudi učitelji.«

Po teh izjavah lahko sklepamo, kako zavestno je sodelovanje nas vseh v tej obliki samoupravljanja, tudi na osnovnih šolah.

NIVES MATJAN 8. B
O. Š. TOMO BREJC

Stari in mladi

Tolikokrat govorimo o nespo- razumih med starimi in mladimi, med generacijo, ki komaj začne živeti in generacijo v jeseni svojega življenja. Marsikak umetnik se je že spoprijel s to temo, jo osvetlil iz različnih zornih kotov in v različnih okoljih. Ta prepad med generacijami je v posebni obliki moč občutiti na kmetih, saj včasih pripeljejo do tragičnih koncev.

Takšen prepad med starim Jernejcem Jamnikom in mladim Francetom, njegovim sinom, je v svoji ljudski igri Stari in mladi upodobil Kamničan Anton Medved. To ljudsko igro si je izbrala za letošnjo sezono dramska skupina Prosvetno-kulturnega društva iz Zg. Tuhinja in jo v soboto,

28. marca, prvič predstavila na odru kulturnega doma na Lazah.

Dramska skupina iz Tuhinja ima že lepo tradicijo. Vsako leto uprizorijo po eno dramsko delo. Navadno je premiera na pustno soboto zvečer, na pustno nedeljo pa je ponovitev. Tudi letos so nameravali imeti premiero na pustno soboto, vendar je nesreča posegla v vrste igralcev. Seveda, z mavcem na nogi in z berglami vendarle ne morejo na oder. Odložili so se, da odložijo premiero, dokler si ponesrečeni Danilo Bajde nekoliko ne opomore.

Igralci so vložili veliko truda, da bi čimbolje predstavili svoje vloge. V tem prizadevanju so imeli največ uspeha Danilo Bajde v vlogi mladega Jamnika, Ivan

Hribar v vlogi očeta Jernejca Jamnika, Rudi Baloh v vlogi strica Blažeta in Marjan Poljanšek v vlogi Franceta Šeparja.

Tudi ostali igralci so se izkazali. V nedeljo, 29. marca so igro ponovili in tokrat si jo je ogledalo precej več gledalcev, kot v soboto zvečer.

Anton Medved je bil plodovit kamniški pesnik in dramatik. Napisal je kar precej ljudskih iger, ki so kot nalašč za podeželski oder. Vendar se marsikdaj zaman trudimo, da bi našli njegova dela. Le kje so? So se porazgubila ali pa jih njihovi lastniki ljubosumno čuvajo in raje pustijo, da črke in strani starih izdaj Medvedovih iger žrejo molji in miši? J. K.

Prireditve v domu upokojeencev

V letošnjem predpomladnem času smo imeli pri nas več prireditev, ki so nam prinesle poživitev in razvedrilo za pustni čas, ob 8. marcu in pred nastopom pomladi. Naj jih navedem in opišem po vrsti.

Konec februarja (27. 2.) so nas obiskali otroci OŠ Komenda – Moste pod vodstvom prof. Ane Razpotnikove, voditeljice dramskega krožka z veselo igro »Smetanovi kolački«. V pozdravnem nagovoru nam je tov. Razpotnikova zagotovila, da se bodo nastopajoči potrudili. Razložila je, da se učenci poleg učnih predmetov ukvarjajo s svobodnimi dejavnostmi. Z dramskim krožkom radi nastopajo doma in grede tudi gostovat. Njihova dejavnost je pestra. Upa, da se bomo nasmejali, če bo prišlo do spodrsrljaja, pa naj ga vzamemo za zabavnega.

Mlade igralce iz 8. razreda je spremljal na harmoniki mali Robi iz 6. razreda. Bili so v pravljicnih oblekah, primernih za pustni čas, motiv igre je bil pravljica in vsebina kratkočasna. Nastopili so: sladkosnedni kralj, modra kraljica s spremstvom, princesa s pažem, ki jo ljubi, kuhar z visoko belo kapo, čarovnica vseh čarovnic in njena sestra. Čarovnica odzame kralju oz. kuharju knjigo z recepti za smetanove kolačke, brez katerih kralj ne more živeti. Zplet reši princesa pod svojimi pogoji, da bi se lahko poročila s pažem in knjiga z recepti je rešena. Čarovnica mora spiti strupeni napor, namenjen princesi; konec je srečen. Poročita se dva para, princesa s pažem, ki je v resnici princ, njen nesojeni ženin Artur pa s čarovnično sestro. Vsi so zadovoljni, zlasti sladkosnedni kralj.

Pisani in pravljicni prizori so nas pritegnili, igralci so se res potrudili. Z njimi smo se tudi mi sprostili, postali razpoloženi ob njihovi igri in z njimi mladi.

Ob koncu so nam izročili dvoje daril, sliko linorez Partizanovo slovo in dekorativni okras iz koščkov usnja, ki smo ju takoj obesili na steno. Izdelali so ju, kakor tudi pripomočke za igro, v likovnem krožku, kot nam je povedala tov. Pi-bernikova. Zares so prinesli vedrino k nam, še jih bomo čakali in se jih radi spomnili ob pogledu na darila.

Naslednji dan nas je razvedril Ivan Vidic, upokojeni krojač iz Podgorja. Ob veliki udeležbi oskrbovancev je zaigral na citre, ki jih igra že kakih 10 let, čeprav jih je spoznal že v mladosti. Po prvih melodijah, ki smo jih zvesto poslušali, so se mu pridružili s pesmijo tudi oskrbovanci. Vendar ta instrument ni ravno lahko spremljati, smo pa z veliko pozornostjo prisluhnili ne tako znanim zvokom in občudovali ležeči instrument s tolikimi strunami. Najprej trema, potem pa je šlo vse bolje, in razpoloženje je naraščalo. Mor- da nas tov. Vidic obišče še kdaj?

6. marca je ob mednarodnem dnevu žena nastopil mešani pevski zbor pod vodstvom prof. Katarine Arčon – Žavbi. Pridružili so se mu mladi kitaristi Glasbene šole v Kmaniku pod vodstvom Ivana Drolca. Po pozdravu in čestitkah našega direktorja so pevci začeli s prvo pomladno pesmijo. Pesem že pozdravlja mačice, čeprav še ni dolgo, kar so se veje iztezale v mraz in sprašuje, kdaj si je glog cvetja nabral, dejal kučmo z glave Čas? Sledila je koroška narodna o drumlci, ki je zvomlana, pa recitaciji in dalje znane, pa priljubljene Njega ni, Rasti rožmarin, in solo kitara. Maja Bogataj je z njo zlasti navdušila, z občutno, brezhibno izvedbo skladbe. Ponovno so zapeli pevke in pevci, O Podjuni, Pa se sliš Poskočnico, Bratci, Zdravljico. Ansambel kitar je doživeto in tankočutno odigral tri skladbe, kar je bilo nekaj izjemnega. – Kako zvočni in lepi glasovi! Kakšna interpre-

tacija! Posebno dirigentka je odlična! In vrh tega vsi mladi in prijetni! Take so bile pripombe naših poslušalcev. Za kitariste pa še posebej: kakšna kvaliteta! Uglašena, briljantna igra solo kitare! In kako uigran ves zbor kitar! Nastop je bil estetski in glasbeni užitek – so bila mnenja poslušalcev, navdušenih in izvajalcem hvaležnih za lepo doživetje.

7. marca popoldan so nas obiskali iz krajeve skupnosti Podgorje; prišla je skupina iz dramskega krožka, ki ga vodi tovarišica Škrabova, s kratko veselo igro »Iskreli igralci«, s predsednikom krajeve skupnosti Viktorjem Kočarjem na čelu, ki nas je tudi pozdravil s prirčno čestitko ob dnevu žena, z željo, da bi še večkrat skupaj praznovali. Potem so nastopili mladi igralci, 10 po številu, s komedijo, z igro zamenjanih vlog mladih zaljubljenecv, v posebno lepih oblekah, z duhovitimi dialogi. Igra je bila nekoliko zapletena, vendar prijetna za oči in ušesa, čeprav nismo vsega razumeli. Še si jih želimo videti. Obljubili so, da bodo še kdaj prišli.

19. marca ob 18. uri nas je obiskal moški pevski zbor »Lira« pod vodstvom dirigenta Sama Vremšaka. Napovedovalka programa prof. Tina Ramšakova nam je zbor tudi predstavila. Povedala nam je, da prvič stopa pred nas z enournim koncertnim sporedom najstarejši zbor na Slovenskem, ki bo prihodnje leto praznoval svoj 100 jubilej. Sprva je bilo njegovo delo narodno buditeljsko, po 1. svetovni vojni je bila njegova dejavnost koncertna, po 2. svetovni vojni pa so njegovi dosežki na visoki evropski ravni (2. mesto v Italiji 1965 in več priznanj na nastopih po Evropi), kamor so ponesli našo in tujo umetno in narodno zborovsko pesem.

Poslušali smo najprej tri Gallusove pesmi med njimi ena prav vedra (ko kokoš znese jajce), dalje Stevana Mokranjca, A. Foersterja Večerni ave, ki je osupljala, predvsem pa navdušila, Srebotnjakova Bori, tako lirčno uglasbena Kosovelova pesem. Sledilo je nekaj živahnih in tudi borbenih.

V drugem delu koncerta, ki so ga začeli Mlatiči s svojim »plastičnim« pika poka pika pok, Ipavčeva Dve utvi in prelepa Prelovčeva Sedem si rož... Potem nekaj priredb Franceta Marolta, in pesem očeta našega dirigenta, Cirila Vremšaka: So še rožce v hartlno žalovale. Pa spet F. Marolta Ta soldaški boben, Karla Pahorja Naša četa v boj in sklep s Slavonskim kolom Vasilija Mirka, ki vedno znova pritegne pozornost poslušalcev.

Po zaključku, ko smo se pevcem prirčno zahvalili, so dodali še nekaj pesmi. Poslušalci smo bili pod vtisom doživetja še naslednji dan. Najrajši bi poslušali čudovite pevce do polnoči, tako lepo je bilo, smo si govorili, in da tako ubranih in lepih glasov še nismo slišali, oziroma, da jih je treba iskati. Še in še je bilo slišati pohvalo čistim in enotnim moškim glasovom, posebno čudovitim tenorjem, pa o izjemnem dirigentu in njegovem edinstvenem solu, in o vsem zboru, ki je vreden svojega pevovodja. Med pesmimi smo najbolj občudovali Večerni ave, nikoli izpeto prelepo Foersterjevo pesem, in morda še bolj Srebotnjakovo Bori, tako lirčno in melanholično, brezhibno izvedeno, ki nas je z lepoto kar pretresla. Kamniška »Lira« je zares pojem petja in glasbe. Potrpežljivo bomo čakali, da nas ponovno obiščejo in osrečijo.

MARIJA LAVRIČ
DOM UPOKOJENCEV,
KAMNIK

Praznovanje dneva žena v Nevljah in na Križu

Spet je prišlo leto naokrog in neveljske krajanke smo vesele pričakovale dan, ko bomo spet slišale naše najmlajše. Pod vodstvom zelo prizadevnih učiteljev podružnične osnovne šole so se marsikaj naučili.

Dolgo so se otroci pripravljali, da nam pokažejo, kako lepo, s kakšnim občutkom, brez treme in s čistimi glasovi pojejo, recitirajo pesmice, igrajo skeče. Vmes pa jih v poskočnem ritmu spremelja harmonikar Marko. Cela proslava poteka brezhibno. Učenci vodijo, napovedujejo spored sami – nam v »parterju« pa se zdi, kot bi gledale televizijo.

Srečne smo gledale naše otroke, s kakšnimi iskrami in smehljaji v očeh nam prikazujejo svoje sposobnosti. Zatorej naj velja ta sestavek kot zahvala tovarišicam in tovarišu – zlasti še zborovodji Jelici Slavič – za njihov trud. Želimo si še enkrat slišati pesem iz otroških grl.

Škoda je, da izpopolnjevanje sposobnosti učencev v izvenšol-

ski dejavnosti začne počasi zamerati, ko začno obiskovati višje razrede osnovne šole v Kamniku.

V imenu vseh mamic
R. O. in M. G.

DAN ŽENA NA KRIŽU

Čeprav dan žena zadnja leta praznujejo manj hrupno, smo letos v naši mali vasi mladinci pripravili proslavo z recitacijami in majhnim prizorčkom. Čeprav je dom pretesen ob vsakem večjem obisku, so mame, žene in dekleta rade poslušale, seveda tudi moških spremljevalcev ni manjkalo.

Praznovanje se je zavleklo pozno v noč ob ritmu harmonike. Vso odgovornost smo letos prevzeli mladinci ob finančni pomoči KS.

Tudi na starejše občanke, borce in partizanske matere nismo

pozabili. Obiskovali smo jih na domu in s tem vnesli drobno iskrico radosti v njihovo življenje.

MOJCA OGOREVC

Knjižnica na Duplici

V krajevni skupnosti Duplica že šesto leto spet deluje knjižnica. Knjižnica je bila ustanovljena v okviru Delavsko-prosvetnega društva Svoboda, vseskozi pa jo finančno podpira DO Stol Kamnik. Od leta 1975, ko je knjižnica začela ponovno delovati, jo poleg DO Stol Kamnik finančno podpirata še krajevna skupnost Duplica in Kulturna skupnost Kamnik.

Prvi prostori knjižnice so bili v učilnici v Kulturnem domu na Duplici. Tu so bile knjige shranjene v zelo nepreglednih in majhnih omaricah. Zaradi neurejenih razmer je bila knjižnica nato nekaj let celo zaprta, leta 1975 pa je Delavsko-prosvetno društvo Svoboda dalo pobudo, da bi uredili nove prostore in ponovno oživili knjižnice. DO Stol Kamnik je brezplačno uredila nove prostore v avli Kulturnega doma na Duplici, ki pa so kmalu postali pretesni. Sedaj je knjižnica spet v novih, preurejenih in večjih prostorih, kjer je dovolj prostora za razvrstitev knjig po posameznih področjih. V knjižnici je nekaj manj kot 5000 knjig – od leposlovja, poezije, mladinske literature do strokovnih knjig. Na začetku je imela knjižnica težave zaradi premajhnih finančnih sredstev, zato smo lahko kupovali le leposlovno ter mladinsko, manj pa strokovno literaturo. Zadnjih nekaj let pa nimamo tako izrazitih finančnih problemov, zato lahko sproti kupujemo vso aktualno literaturo, ki izide.

Knjižnica je odprtega tipa in ima že preko 300 bralcev. Največ je osnovnošolcev in srednješolcev, ki so tudi najbolj redni bralci. Sicer je največ obiskovalcev z Duplice, nekaj bralcev pa je tudi z Bakovnika, Šmarce, Nožic in Volčjega potoka.

To je le nekaj osnovnih podatkov o knjižnici Delavsko-prosvetnega društva Svoboda z Duplice. Vse, ki radi preberejo dobro knjigo, pa vabimo, da nas obiščejo. Knjižnica je odprta vsak torek od 17. do 20. ure.

K. Helena

Ljubljanska banka

Svet poslovne enote
LB Gospodarske banke Ljubljana –
PE KAMNIK
razpisuje
naslednja prosta dela in naloge:

vodenje in organiziranje del v oddelku za poslovanje z občani

– en delavec

Pogoji za sprejem:

- končana višja izobrazba ustrezne smeri,
- štiri leta ustreznih delovnih izkušenj v likvidaturi z delom z občani

Kandidati naj prijave s kratkim življenjepisom, dokazili o izobrazbi in podatki o dosedanjem delu pošljejo na gornji naslov v 15 dneh po objavi.

ABC POMURKA – DO »DELIKATESA« Ljubljana

TOZD »MESO« KAMNIK Usnjarska cesta 1

Komisija za delovna razmerja TOZD
objavlja prosta dela in naloge

kuharice

Delo združujemo za nedoločen čas, s polnim delovnim časom, s pogodbo uspešno opravljenega trimesečnega poskusnega dela.

Kandidati naj pismene prijave pošljejo na gornji naslov v 15 dneh po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v 10 dneh po izteku roka za prijavo.

PRILOGA ZA DELEGATE

problema, relativna brezposelnost (razmerje med številom nezaposlenih in številom zaposlenih) pa je dokaj nizka. Kvalifikacijska struktura potreb po kadrih se bistveno ni spremenila, v letu 1978 beležimo porast potreb za vse profile kadrov, razen z visoko izobrazbo.

V poglavju, ki obravnava stanje na področju kadrovanja za najodgovornejše funkcije dela in naloge so v glavnem obdelani poslovodni organi, teh je trenutno 67 in sicer 6 žensk in 61 moških. Tri četrtine poslovodnih organov je starih med 31 in 50 let in imajo višjo ali visoko izobrazbo, 90% je v I. in II. mandatu, poklicna struktura pa je zelo različna. V letu 1979 smo imeli 17, v 1980. letu 15, leta 1981 bo 7 ter leta 1982 26 razpisnih postopkov. V letu 1979 smo imeli 4, v letu 1980 pa 6 vršilcev dolžnosti poslovodnega organa. Ocenjevanje uspešnosti izvajanja del in nalog poslovodnih organov kot eden kriterijev za ponovno izbiro še ni zaživel v pravem pomenu besede. Funkcionalno izobraževanje poslovodnih organov poteka dokaj zadovoljivo. Glede na plan funkcionalnega izobraževanja v letu 1981 bodo šlo za poslovodne organe absolvirali vsi poslovodni organi s področja gospodarstva v občini.

V poglavju o štipendijski politiki so na kratko obdelana splošna načela in smeri štipendijske politike, ki jih vsebuje novi sporazum o štipendiranju. Le-ta postavlja podeljevanje štipendij iz združenih sredstev v odvisnost od kadrovskih štipendij in so kadrovske štipendije temeljna oblika štipendiranja. Delež kadrovskih štipendij v odnosu do števila zaposlenih je v naši občini zelo majhen (1,51%, republiško povprečje je 3,75%). V šolskem letu 1979/80 smo imeli 252 štipendij iz združenih sredstev in 30 razlik h kadrovskim štipendijam, v šolskem letu 1980/81, pa 240 štipendij iz združenih sredstev in 65 razlik, kadrovskih štipendij je trenutno 155 (33 na visokih, 12 na višjih in 110 na srednjih šolah). Trenutno imamo tudi 8 štipendistov Titovega sklada, po predlogu novega ključa pa bomo lahko podelili 3 štipendije (število štipendij Titovega sklada v občini bo odvisno od števila zaposlenih in števila prebivalstva, razvitosti občine in števila kadrovskih štipendij).

V zadnjem poglavju, ki govori o kadrovski evidenci smo ugotovili, da ažurno vodi kadrovske evidenco le 8 OZD (13%). Stalnemu in sistematičnemu spremljanju razvoja kadrov posvečamo premalo pozornosti.

Za zaključek naj ugotovimo, da je za dosledno izvajanje dogovora o kadrovski politiki potrebna širša in odgovorna družbena akcija, torej tako samoupravnih in poslovodnih organov, kot tudi strokovnih služb in družbenopolitičnih organizacij.

Kamnik, januarja 1981

KADROVSKA SLUŽBA
SO KAMNIK

OBČINSKA KONFERENCA SZDL KAMNIK

Stališča o uresničevanju družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Kamnik.

Predsedstvo OK SZDL je na 19. seji (10. 3. 1981) obravnavalo analizo uresničevanja dogovora o kadrovski politiki v občini Kamnik ter sprejelo stališča, da je potrebno posebno pozornost v bodoče posvečati:

1. štipendijski politiki, ki je trenutno neustrezna in so plani štipendiranja le odraz trenutnih potreb. Premajhno število kadrovskih štipendij je posledica takšnega stanja;
2. funkcionalnemu izobraževanju poslovodnih organov. Čeprav na tem področju ugotavljamo pozitivne premike, je še vedno nezadovoljiva kvalifikacijska struktura vodilnih delavcev, kakor tudi njihova družbenopolitična in samoupravna angažiranost;
3. kadrovske-izobraževalne službe v OZD glede na njihovo vlogo in naloge v izvajanju dogovorjene kadrovske politike nasploh in konceptu usmerjenega izobraževanja še posebej;

4. izboljšanju izobrazbene strukture zaposlenih, ker se le-ta v zadnjih letih ni izboljšala in se je delež nepriučeni in priučeni delavcev celo povečal;
5. razvojne usmeritve ne temeljijo le na vlaganjih v tehnologijo in proizvodne objekte, temveč predvsem v kadre, ki so nosilci razvojne politike. Celotno kadrovske politiko moramo usmeriti v uresničevanje ekonomskih ciljev OZD;
6. neustrezna je skrb za razvoj kadrov, kot tudi politika nagrajevanja – od tod tudi visoka fluktuacija kadrov. Zato je treba stimulativneje nagrajevati ustvarjalne kadre v proizvodnji in drugod, pri čemer je treba še posebej izpostaviti stimulacijo in nagrajevanje na področju inovativne dejavnosti. Kadrovska dejavnost mora v svojem izhodišču upoštevati vsestranski razvoj in razmah ustvarjalnih sposobnosti posameznika;
7. nedosledno se izvajajo določila družbenega dogovora o ocenjevanju uspešnosti dela poslovodnih organov in delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi. V tistih temeljnih sredinah, kjer so te ocene hoteli izdelati, so jih izdelali nekritično in neodgovorno;
8. v tistih OZD, ki ne izvajajo dosledno samoupravnega sporazuma o pogojih za zaposlovanje in o minimalnih standardih za življenjske in kulturne razmere pri zaposlovanju delavcev na območju občine se morajo v razreševanje teh vprašanj vključiti vsi subjektivni dejavniki v OZD, zlasti pa sindikati;
9. pri delu koordinacijskega odbora za kadrovska vprašanja pri predsedstvu OK SZDL moramo doseči, da se le-ta vključuje v politiko odlikovanj in kadrovanje kandidatov za štipendiste Titovega sklada, v prizadevanja za uresničevanje načrtne in dolgoročne kadrovske politike;
10. predsedstvo predlaga občinski konferenci, da poleg omenjenih stališč sprejme poročilo ter vztraja na doslednejšem izvajanju družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Kamnik.

Kamnik, 24. 3. 1981

ODLOK O PRISPEVKU ZA POSPEŠEVANJE KMETIJSTVA V OBČINI KAMNIK

Da bi zagotovili načrtnejše pridelovanje in odkup kmetijskih pridelkov v naši občini, je izvršni svet občinske skupščine na seji 25. 3. obravnaval predlog odloka o prispevku za pospeševanje kmetijstva. Po tem odloku bodo organizacije združenega dela in veliki potrošniki, predvsem obrati družbene prehrane, zasebna gostišča in mesnice, ki odkupujejo kmetijske pridelke na območju občine Kamnik brez ustrezne kooperacijske pogodbe, prispevali sredstva za pospeševanje kmetijstva v občini Kamnik.

Prispevek v tta namen naj bi znašal od 10% od odkupne cene za krompir do 20% od odkupne cene za teleta. Zbrana sredstva se bodo zbirala pri Samoupravnem skladu za intervencije v kmetijstvu.

IZOBRAZBENA SESTAVA ZAPOSLENIH V OBČINI SE SLABŠA

Delegati skupščine za zaposlovanje so se sestali 27. marca.

Ob začetku seje je predsednik skupščine skupnosti, Vinko Rotar podelil priznanje Zavodu za usposabljanje invalidne mladine za delo na področju usposabljanja invalidov. Predstavnici zavoda se je zahvalil za opravljeno delo tudi predsednik občinske skupščine, Slavko Ribaš, in ji čestital ob podelitvi priznanja.

Osrednji temi, ki so jih obravnavali na seji, sta bili obravnava srednjeročnega plana zaposlovanja občine in programske usmeritve za zaposlovanje v letu 1981. Pri tem so poudarili, da se izobrazbena struktura zaposlenih v občini slabša. Srednjeročni načrti zaposlova-

nja organizacij združenega dela kažejo predvsem potrebo po nekvalificiranih delavcih. Zato je poklicno svetovanje za višje in visoko izobraževanje oteženo. Strokovni kadri se zaposlujejo v drugih občinah, kar vse izobrazbeno strukturo zaposlenih slabša.

Kot posebno pereče so omenjali uresničevanje družbenega dogovora in samouravnega sporazuma o minimalnih standardih in pogojih zaposlovanja. Ob tem so menili, da moramo zaposlovati v okvirih naravnega prirasta v občini, da ne bi težav z zagotavljanjem stanovanj, prehrane – torej minimalnih pogojev zaposlovanja – z zaposlovanjem delavcev iz drugih občin še povečevali. Seveda pa je večjo družbeno skrb treba posvetiti spremljanju izvajanja sporazuma o minimalnih standardih, pri čemer bo za to ustanovljeni komisiji pri skupnosti še kako dobrodošla pomoč Oddelka za notranje zadeve občinske skupščine.

Štipendiranje je nujno najtesneje povezati z zaposlovanjem, saj je del enotne kadrovske politike. Organizacije združenega dela še niso pripravljene na usmerjeno izobraževanje, kljub pomanjkanju delavcev pa po njihovi krivdi tudi usposabljanje in zaposlovanje invalidov ne teče, kot bi moralo. Večjo težo bomo morali v bodoče dati tudi izobraževanju za kmetijstvo ter drobno gospodarstvo.

Delegati so na seji sprejeli finančni načrt skupnosti za leto 1981. Po obravnavi gradiva so za delegata občinske skupnosti na seji skupščine Zveze skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije imenovali tovariša Rotarja.

OCENA DELA SAMOUPRAVNE KOMUNALNE SKUPNOSTI

Seja Samoupravne komunalne skupnosti Kamnik je bila 23. marca.

Delegati so obravnavali realizacijo finančnega načrta skupnosti za leto 1980. Prihodki skupnosti so v lanskem letu znašali 120.730 tisoč dinarjev, kar je le 83% načrtovanih sredstev. Vzroki za to so predvsem neizpolnjene obveznosti nekaterih KS in OZD; zaradi zaostrenih pogojev gospodarjenja pa tudi ni bilo moč najeti vseh načrtovanih kreditov.

Skupnost je imela 118.286 tisoč dinarjev celotnih odhodkov, kar je 81% načrtovanih. Največ denarja je skupnost porabila za gradnjo obvozne ceste in kanalizacije ter vodovod v Šmarci. Pri teh naložbah je tudi prišlo do več potrebnih del in podražitev, ki jih niso načrtovali. Sredstev zato ni bilo dovolj, morali so uporabiti denar, namenjen za druge naloge, ki pa jih lani iz različnih vzrokov niso mogli opraviti. Delegati so sklenili finančno poročilo sprejeti, ker so bile prekoračitve opravičljive. V prihodnje pa naj bi plane uresničevali dosledneje. Preden bodo dokončno sprejeli finančni načrt za letošnje leto, je potrebno pripraviti načrt prednostnih nalog na komunalnem področju.

Skupščina je sprejela temelje plana Zveze komunalnih skupnosti Slovenije za srednjeročno obdobje, njen program dela in finančni načrt za leto 1981. Sprejela je tudi družbeni dogovor o mladinskih delovnih akcijah.

Predlog dopolnitev statuta skupnosti so delegati sprejeli, čeprav so mnogi med njimi imeli tehtne pomisleke, predvsem glede na določila statuta, ki naj bi omogočila veljavno sklepanje skupščine z večino glasov prisotnih delegatov. To bi namreč dopuščalo, da bi v skrajnem primeru o izredno pomembnih skupnih vprašanjih, ki jih skupščina obravnava, ta veljavno sklepala, če glasuje za nek predlog dobrih četrtina delegatov. Pripombe delegatov je potrebno skrbno proučiti in spremembe statuta na prihodnji seji spet obravnavati.

Izvolili so nove člane organov SKS. Predsednik skupščine skupnosti je v novem mandatnem obdobju Stane Zabavnik, naloge predsednika izvršnega odbora pa bo še naprej opravljal Franc Pucelj ml.

Skupščina je ob koncu ocenila delo skupnosti v prvem mandatnem obdobju. V novem obdobju bo potrebno predvsem več skrbi posvetiti usklajevanju različnih interesov v skupnosti, pri čemer bodo morale imeti prednost manj razvite KS.

Fotografi brez temnice, a vseeno delovni

Zadnjega dne v marcu so mladi člani Foto kino kluba Kamnik na občnem zboru ocenili enoletno delo in razpravljali o načrtih v prihodnosti. Pred letom 1980 je za Foto kino klub slišalo le malo ljudi, saj je obstajal le formalno, skorajda le na papirju. Po občnem zboru leta 1980 pa so se stvari bistveno spremenile. Vodstvo kluba so prevzeli mladi člani, ki so se zavedali svoje odgovornosti in so takoj pričeli z delom. Ker za temnico v Kamniku ni bilo prostora, so mladi fotografi vso staro opremo prenesli v Šmartno, kjer pa so pogoji zelo slabi, saj jim je letošnje zimo zmrznila voda in so nestrpno čakali toplejšo pomlad, da bi lahko pričeli z delom. Kljub težkim pogojem so mladi pripravili v Šmartnem tečaj črno bele fotografije za začetnike; tečaj je uspešno zaključilo devet tečajnikov.

Foto kino klub je septembra organiziral I. klubsko razstavo črno bele fotografije in s to razstavo so mladi dokazali, da zani-

manje za fotografijo ni upadlo, nasprotno, narašča, saj je razstavo obiskalo okoli petsto občanov, ki so mlade fotografe vzpodbujali in pohvalili njihovo delo.

Novembra lani so organizirali VI. gorenjsko razstavo barvnih diapozitivov. Na tej razstavi je sodelovalo sedemnajst avtorjev iz več krajev Gorenjske. Tudi o tej predstavitvi so se obiskovalci izrazili zelo pohvalno, udeleženci iz drugih krajev in drugih klubov pa so pohvalili organizacijo, saj je bila res dobra, lahko bi celo rekli – odlična.

Člani so sodelovali tudi na razstavi zveze organizacij za tehnično kulturo Kamnik. Tu so prikazali postopek izdelave črno bele fotografije, v sodelovanju s fotokrožkom ICRM pa so ob osmem marcu pripravili razstavo na temo: Dekle – ženska – mati.

Največji uspeh kluba je vsekakor sodelovanje na 24. gorenjski razstavi črno bele fotografije, ki je bila na Jesenicah. Tu je Bojan Jeras dobil prvo nagrado za foto-

grafijo – oblaki v vetru II/8, klub pa je zasedel četrto mesto, kar je za tako mlad klub res velik uspeh.

V izobraževanju so se mladi tudi tokrat dobro odrezali. Poleg tečaja v Šmartnem so organizirali še tečaj v ICRM in v osnovni šoli Toma Brejca. V osnovni šoli je tečaj prekinjen, ker je njihova temnica praktično neuporabna.

Fotografi so delali tudi na dokumentarnem področju in naj poudarim predvsem sodelovanje z OK ZSMS Kamnik in z uredništvom Kamniškega občana.

Problemi kluba so poglavje zase. Poglavitni problem je prostorski, temu pa se je pridružil še finančni. Skoraj vsa oprema, ki so jo »podedovali«, je praktično neuporabna in jo bo treba nadomestiti z novo; to pa pomeni velike izdatke.

Mladi člani Foto kino kluba so po dolgih prizadevanjih uspeli dobiti prostor v ICRM, kjer opremljajo temnico, ki bo po njihovi predvidevanji kmalu pripravljena za delo.

Člani so razrešili stari odbor in podelili njihovo delo. V novi odbor so izvolili Anastazijo Hinišoglov, Cirilo Jašovec, Edvarda Habeta, Bojana Jerasa, Denisa Pirca, Danila Marinška in Samuela Simšiča za predsednika kluba. Njemu so člani soglasno podaljšali mandat, saj je s svojim delom to zaupanje več kot upravičilo.

Iz programa dela je treba omeniti predvsem izvedbo tečajev črno bele fotografije po osnovnih šolah in v Izobraževalnem centru Rudolfa Maistra, dodatno izobraževanje za člane kluba, osnovali bodo specializirane ekipe za zbiranje dokumentarnih posnetkov, ekipo za organizacijo razstav umetniške fotografije, izvedli bodo II. klubsko razstavo umetniške fotografije, organizirali razstavo črno bele fotografije za nagrado Kamnika in to v slovenskem merilu, prav tako tudi projekcijo barvnih diapozitivov.

Iz njihovega programa je razvidno, da si mladi fotografi pripravljajo, da bi s svojim delom

pokazali, da obstajajo in delajo. V njihovem prizadevanju jim lahko priskočimo na pomoč občani tako, da se udeležimo njihovih razstav, saj so te potvrdile prav za občane. Delo kluba je potrebno materialno in finančno podpreti. Vsi dobro vemo, koliko danes stane film, papir, da o ostalih pripomočkih za delo

sploh ne govorimo.

Pripomnil bi samo še to, da od povabljenih predstavnikov DPO ni bilo nikogar, čeprav so vabili dobili pravočasno. Zakaj tako tovariši? Tudi fotografija je širokega družbenega pomena, česar pa se navadno ne ali pa premalo zavedamo.

BRANKO SPRUK

**DOPISUJTE
V KAMNIŠKI
OBČAN**

PRILOGA ZA DELEGATE

Z ZASEDANJA ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE V MARCU

Delegati družbenopolitičnega zbora so se sestali 25. marca, zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti pa na skupni seji 26. marca.

Po temeljiti obravnavi so delegati sprejeli poročilo o delu sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito in upravnega organa za ljudsko obrambo v letu 1980. Sprejeli so tudi vrsto sklepov, ki naj v prihodnje delo organov in vseh občanov na tem tako pomembnem področju še izboljšajo. (Skepe v celoti objavljamo posebej).

Sklenili so, naj predlog družbenega dogovora o skupnih osnovah za usklajeno urejanje odnosov pri pridobivanju in razporejanju dohodkov delovnih skupnosti upravnih in drugih organov družbenopolitične skupnosti ter pri delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo delavcev za našo občino podpiše predsednik njene skupščine, tovarš Slavko Ribaš.

Zbori so zavrnili predlog dogovora o usklajevanju davčne politike v letu 1981, z obema dopolnitvama pa sprejeli predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov. Spremembi zadevata 21. člen odloka o davkih občanov v njegovem zadnjem delu, ki govori o obrtnih dejavnostih, za katere se občinski davek po odbitku ne plačuje. Delegati so namreč menili, da je sprejemljiv predlog davčne uprave, naj tega davka ne bi plačevali tudi »od dohodkov občanov, doseženih pri popisu prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v letu 1981«. K 2. točki 25. člena tega odloka pa so sklenili vstaviti dodatni odstavek: »Ta olajšava pa ne velja za občane, ki jim opravljanje obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti ni glavni poklic in če je kdo drug izmed družinskih članov že opravljal v isti delavnici dejavnost iste ali sorodnih strok«.

Brez pripomb so delegati sprejeli predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskem posebnem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter predlog odloka o davku na promet nepremičnin. Delegati so izvolili za sodnike Temeljnega sodišča v Ljubljani Marijo Gačnik, Klemena Lamuta, Mirjano Osolnik, Iztoka Šubara, Bojana Visočnika in Blaža Volfa. V svet Osnovne šole Toma Brejca so za delegate skupščine občine delegirali Božidarja Gjurina ter imenovali za novega predsednika občinske volilne komisije Cirila Ahlina, za člana pa Janeza Andrejašiča, s čimer so razrešili dolžnosti dosedanjega predsednika Rajka Svetka in članico Jelko Podbešek.

Namesto Ivanke Potočnik in Matjaža Verboleta, ki so ju razrešili, so izvolili v skupino delegatov za delegiranje delegatov za zbor občin Skupščine SR Slovenije Marjana Aljoža in Mirana Matičiča.

SKLEPI OBČINSKE SKUPŠČINE K POROČILU O LJUDSKI OBRAMBI IN DRUŽBENI SAMOZAŠČITI

1. Sprejme se poročilo o delu sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito, oddelka za ljudsko obrambo, občinskega štaba za civilno zaščito in občinskega štaba teritorialne obrambe na področju splošne ljudske obrambe za leto 1980.

2. Vsi odgovorni subjekti na področju ljudske obrambe naj se še naprej zavzemajo za izboljšanje obrambnih priprav, še posebej za dograjevanje obrambnih načrtov na ravni občine, krajevnih skupnosti, organizacij združenega dela in samoupravnih interesnih skupnosti, pri čemer bo oddelek za ljudsko obrambo SO Kamnik še naprej nudil svojo strokovno pomoč.

3. Posebno pozornost je treba posvetiti usposabljanju gospodarstva in družbenih dejavnosti za hiter prehod na delo in delovanje v vseh okoliščinah in oblikah agresije, zlasti pa usposabljanju delovnih ljudi in občanov za opravljanje del in nalog v vojni.

4. Glede na pomen, ki ga imata zaščita in reševanje prebivalstva, materialnih, kulturnih in drugih vrednot ter dobrin pred vojnimi dejstvi, naravnimi in drugimi nesrečami, je treba posvetiti vso skrb strokovnemu usposabljanju pripadnikov civilne zaščite in ostalega prebivalstva.

V ta namen je treba pristopiti k ustanavljanju splošnih enot civilne zaščite po stanovanjskih soseskah, ulicah in zaselkih.

V štabe in v vodstva enot civilne zaščite je treba vključiti več žensk.

5. Oddelek za ljudsko obrambo in občinski štab teritorialne obrambe naj skupaj z ustreznimi službami, organi in sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami izdelata novo oceno ogroženosti posameznih območij občine, ki bodo ogrožena od vojnih dejstev in od morebitnih drugih elementarnih nesreč.

6. Delavci oddelka za ljudsko obrambo naj z ustreznimi organi in službami izvršijo vse potrebne ukrepe, da se bo občinska služba za opazovanje, javljanje, obveščanje in alarmiranje še naprej razvijala in usposabljala za pravočasno odkrivanje vseh vrst nevarnosti in da bo pravočasno obveščala in alarmirala o nevarnostih, tako da bo možna pravočasna priprava in aktiviranje sil ter sredstev za obrambo in zaščito.

7. Delavci oddelka za ljudsko obrambo naj se še naprej prizadevajo za tehnično izpopolnitev sredstev zvez, še posebej za povečanje zmogljivosti radijskih, radiorelejnih, telegrafskih in telefonskih zvez ter za nadaljnjo strokovno usposabljanje ljudi, razporejenih na teh opravilih.

8. Z ozirom na velik pomen, ki ga ima gospodarstvo in družbene dejavnosti za nadaljnjo krepitev obrambe in zaščite v cilju zagotovitve preskrbe prebivalstva z osnovnimi življenjskimi potrebščinami in storitvami, je v družbenem planu občine Kamnik za obdobje 1981–1985 zajeti sledeče:

a) graditev manjših elektro central na reki Nevljici, Tuhinjščici, Motnišnici in Črni;

b) posebno pozornost posvetiti razvoju kmetijstva in živinoreje, še posebej v hrbovitih predelih. Z ustreznimi pospeševalnimi ukrepi zagotoviti povečanje kmetijske in živinorejske proizvodnje, s tem pa zagotoviti ustrezne blagovne rezerve za potrebe prebivalstva v miru in vojni;

c) pospešiti razvoj in organizacijo remontnih in drugih storitvenih dejavnosti;

d) zagotoviti nabavo naftnih derivatov za pogon kmetijskih strojev oziroma zagotoviti druga sredstva, potrebna za obdelavo kmetijskih površin.

9. V skladu z odlokom predsedstva SFRJ pospešiti oblikovanje in dopolnjevanje občinskih blagovnih rezerv.

10. Koordinacijski odbor za pridobivanje mladih v vojaške šole in poklice pri občinski konferenci SZDL naj z usklajenim delovanjem družbenopolitičnih organizacij, oddelka za ljudsko obrambo, ZRVS in šol zagotovi večje vključevanje mladine v vojaške šole.

11. Izvršni svet SO Kamnik naj pripravi predlog programa gradnje zaklonišč. Zaklonišča, ki so gradbeno urejena, je potrebno čimprej usposobiti.

Investitor je pri gradnji stanovanjskih in drugih objektov dolžan upoštevati določila zakona o gradnji zaklonišč in Izvršnemu svetu SO Kamnik predložiti analizo uresničevanja posameznih določil tega zakona.

12. Izvršni svet Skupščine občine Kamnik naj pripravi predlog lokacije streljišča.

Kamnik, dne 25. marca 1981

ODGOVORI NA VPRAŠANJA DELEGATOV NA SEJI ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI

26. 3. 1981

Kdaj pločnik ob podgorski cesti?

Delegaciji krajevne skupnosti Podgorje, ki je želela izvedeti, kdaj bo urejen pločnik ob nevarnem delu cesta Kamnik–Podgorje, je odgovoril Komite za družbenoekonomske razvoj občine.

Na potrebo po ureditvi pločnika so občani opozorili tudi na zbor občanov krajevne skupnosti. V krajevni skupnosti so že imenovali posebno komisijo, ki bo skupaj z za to pristojnim upravnim organom v aprilu na kraju samem preverila upravičenost zahtevka. Pri načrtovanju pločnika bo seveda treba tesno sodelovati s predstavniki Republiške skupnosti za ceste, saj je urejanje regionalne ceste Kamnik–Podgorje v njeni pristojnosti.

Zakaj smo ustanovili samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu?

Na vprašanje delegacije krajevne skupnosti Tuhinj, kako deluje in kakšen program dela ima samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu, je odgovoril Komite za družbenoekonomske razvoj občine Kamnik.

Skupščina samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu se je sestala na ustanovni skupščini 17. 12. 1980. Takrat je med drugim sprejela tudi osnovna izhodišča za delo sklada, ki bo v letu 1981 usmerjeno v zagotavljanje sredstev za pospeševanje kmetijstva, intervencije v kmetijstvu in za oblikovanje občinskih blagovnih rezerv. Sredstva za pospeševanje kmetijstva bodo namenjena za delo kmetijske pospeševalne službe, za plačilo gradbenih stroškov kmetom – kooperantom, za udeležbo pri skupinski nabavi kmetijske mehanizacije in druge namene v zvezi s pospeševanjem zasebnega kmetijstva.

Med intervencijami v kmetijstvu so predvidene dodatne premije za privezovanje telet, regres za nakup mineralnih gnojil, semen in krmil, nadomestilo za prevoz mleka iz oddaljenih krajev do zbiralnic (predvidoma iz doline Črne, iz KS Pšajnovica in KS Vranja peč) ter kompenzacije pri ceni govejega mesa.

Del sredstev samoupravnega sklada za intervencije pa je namenjen za stroške oblikovanja občinskih blagovnih rezerv, predvsem za oblikovanje rezerv mesa v živi teži pri zasebnih kmetijskih proizvajalcih.

Skupščina sklada bo finančni načrt in program dela obravnavala na seji, ki bo v mesecu aprilu.

NOVA TRASA CESTE KAMNIK–GORNJI GRAD NEGOSPODARNA

Krajevna skupnost Črna si je v srednjeročnem obdobju zadala nalogo rekonstruirati cesto Smrečje–Gozd. Na delu ceste, ki povezuje Kamnik z Gornjim gradom, na odseku Smrečje–Nagrotova rida, kjer se odcepi cesta proti Gozdu, je predvidena nova trasa. Zato je delegacija krajevne skupnosti na seji svojega zbora vprašala, kdaj bodo začeli z gradnjo nove ceste. Zanima jo tudi, ali bo vodila po novi trasi, ker bi v tem primeru morali načrte za rekonstrukcijo ceste proti Gozdu spremeniti.

Komite za družbenoekonomske razvoj občine Kamnik ugotavlja, da so resnično predvideli gradnjo ceste na odseku Smrečje–Nagrotova rida po novi trasi. Geološke raziskave pa so pokazale, da bi bila gradnja novega odseka gospodarsko neupravičena, zato IBT Ljubljana – nizke gradnje (Investicijski biroji Trbovlje) v projektu predvidevajo samo modernizacijo obstoječe ceste.

Da bi krajevna skupnost lažje načrtovala rekonstrukcijo ceste Smrečje–Gozd, komite predlaga, naj se njeni predstavniki s temi projekti natančno seznani na IBT.

ZBORI SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK V APRILU

Na aprilskih sejah bodo zbori občinske skupščine obravnavali:

– Poročilo o rezultatih gospodarjenja za leto 1980
– Analizo uresničevanja družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Kamnik

– Poročilo o delu organov odkrivanja, pregona in sojenja za leto 1980

– Poročilo o izidu referendumu za uvedbo samoprispevka v občini Kamnik

– Predlog odloka o prispevku za pospeševanje kmetijstva v občini Kamnik

– Predlog odloka o spremembi in dopolnitvi odloka o pravicah in obveznostih občinskih organov na področju družbene kontrole cen ter o načinu uresničevanja posebnega družbenega interesa pri opravljanju nalog občinske skupnosti za cene občine Kamnik.

ANALIZA

URESNIČEVANJA DRUŽBENEGA DOGOVORA O OBLIKOVANJU IN IZVAJANJU KADROVSKE POLITIKE V OBČINI KAMNIK V LETU 1981 (povzetek)

Ta analiza je prva širša ocena stanja na področju kadrovske politike po sprejetju novega družbenega dogovora o kadrovski politiki (9. 1. 1981), ki ga je podpisalo 97% udeležencev. Poleg uvođenega dela in sploših ugotovitev vsebuje analiza še šest temeljnih poglavij.

Analiza je bila pripravljena na podlagi vprašalnika z nalogo, da jo obravnavajo organi udeležencev, ugotovijo, v kakšni meri se izvajajo naloge iz dogovora ter sprejmejo ukrepe za hitrejšo reševanje dogovorjenih nalog. Po odgovorih sodeč je to nalogo opravilo 33 podpisnikov in sicer: delavski sveti (v 16 primerih), zbori delavcev (9), komisije za delovna razmerja (4), IO OOS in strokovni kolegij (po 2 primera), odbor za kadre, strokovna služba itd. Sprejete sklepe ter pozitivne premike pri izvajanju dogovora ugotavlja 9 podpisnikov, nedoslednosti in pomanjkljivosti pri konkretizaciji dogovorjenih nalog ter ocene in predloge navaja 5 podpisnikov, vzroke, ki zavirajo uresničevanje dogovora pa navaja 7 podpisnikov.

Kot kažejo odgovori je 18 podpisnikov uskladilo samoupravne akte z določili dogovora, pri 23 so v fazi usklajevanja, 4 pa naloge še niso opravili. Z vsebino dogovora so seznaili delavce pri 37 podpisnikih. Za izvajanje dogovora skrbijo odbori oz. komisije za delovna razmerja (14 primerov), delavski svet (10), razne druge komisije delavskega sveta (8), kadrovske komisije (4), zbori delavcev (4), IO OOS ali politični aktiv (4), v dveh primerih direktor TOZD, navajajo pa tudi, da to nalogo opravlja računovodja (2), pravnik (1), blagajnik (1), tajnik TOZD, administrator in podobno.

V poglavju kadrovska dejavnost v združenem delu analize ugotavljamo, da kadrovske službe v OZD v večini primerov niso njihovi vlogi primerno vrednotene, so tudi zelo različno organizirane ali pa sploh ne, opravljajo pa večinoma administrativno personalna dela in rutinska pravna opravila. Glede na zahtevnost dela kadrovskih delavcev in številne nove zahtevne naloge pri uresničevanju koncepta usmerjenega izobraževanja je zahteva po ustreznem organiziranju in stalnem usposabljanju kadrovskih služb več kot nujna.

Samostojno kadrovska služba imajo organizirano v 8 OZD, v 14 v okviru splošno-kadrovskih sektorjev, v 18 pa imajo zadolženega delavca, ki poleg drugih opravil opravlja tudi naloge s področja kadrovske politike. Število delavcev, ki pripravljajo strokovna gradiva za odločanje na področju kadrovske politike je 122 (od tega je 39 tistih, ki delajo izključno na področju strokovne kadrovske dejavnosti, 73 pa opravlja to nalogo poleg drugih opravil). V kadrovskih službah dela le 9 delavcev z visoko izobrazbo (dodatnih potreb nimajo), z višjo 18 (po razvidih del oz. nalog jih potrebujejo še 8), medtem ko bodo število delavcev s srednjo in manj kot srednjo izobrazbo zmanjšali od 34 na 21 oz. s 16 na 12.

Z namenom stalnega izobraževanja kadrovskih delavcev in izmenjave izkušenj na področju strokovne kadrovske dejavnosti smo ustanovili (IX-1980) društvo kadrovskih delavcev, ki trenutno šteje 41 članov (med njimi tudi dva poslovodna organa). Izvedena sta bila dva posveta: o nalogah kadrovskih služb v OZD in uvajanju usmerjenega izobraževanja, v kratkem pa bo organiziran tudi posvet o planiranju kadrov.

V poglavju o razvidih del oz. nalog ugotavljamo, da so akte o razvidu del oz. nalog sprejeli v 26 OZD (ob analizi leta 1979–21), v petih je v postopku sprejemanja, v 15 pa v fazi priprave – zakonski rok je bil 11. 12. 1978. V vseh OZD, ki so te akte že sprejele, le-ti vsebujejo ustrezne elemente, potrebne za opravljanje posameznih del oz. nalog.

Planiranje kadrov in zaposlovanje je eno osnovnih poglavij analize. Kadri in planiranje kadrov so izhodišča planiranja družbenoekonomskega razvoja, saj so kadri nosilci in realizatorji planov razvoja OZD. Konec leta 1980 je 38 OZD (83%) imelo izdelane plane kadrovskih potreb za leto 1980, za 1981 24 (52%), za obdobje 1981–1985 23 oz. 50%, za dolgoročno obdobje pa le ena OZD. Niti ena OZD nima izdelanega plana zadovoljevanja izobraževalnih potreb za dolgoročno obdobje, za obdobje 1981–1985 le 12 (54%).

Pri predlaganju načrtovanja kadrovske politike najbolj sodelujejo komisije za delovna razmerja, strokovne službe in poslovodni organi, pri odločanju o programih pa delavski sveti in zbori delavcev. Najbolj aktivni pri obravnavah planov kadrovskih potreb so zbori delavcev (v 17 primerih oz. 37%), IO OOS (30%), nekoliko manj pa so pri tem aktivni v OO ZK (28%), komisijah za delovna razmerja (26%) in strokovnih službah (26%).

Plane kadrov obravnavajo v približno istem številu OZD (11–17 oz. 24–37%) samoupravni organi in DPO, poslovodni organi, strokovne službe in kolegij, o uresničevanju plana pa najbolj pogosto razpravljajo delavski sveti (14 primerov oz. 30%) in le v 5–7 primerov ostali organi.

V letih 1979–1980 se je v vseh OZD dopolnilo izobraževalno skupno 379 delavcev in sicer za pridobitev visoke izobrazbe 32 (8,4%), višje 80 (21,1%), srednje 45 (11,9%), KV in VKV 168 (44,4%), od tega 14% na lastno pobudo in izven potreb OZD. Ista dela in naloge od tega števila opravlja 75%, zahtevnejša pa 25%. V 21 OZD so v istem obdobju sprejeli skupno 180 delavcev, ki niso imeli ustrezne izobrazbe, 9 OZD pa je razporedilo 44 delavcev, da opravljajo dela in naloge, za katera niso bili ustrezno usposobljeni.

Sporazum o pogojih za zaposlovanje in o minimalnih standardih za življenjske in kulturne razmere pri zaposlovanju delavcev uresničujejo le v 3 OZD.

Na področju zaposlovanja ugotavljamo, da ni prišlo do bistvenih premikov v zaposlovanju, da je zaposlovanje še vedno ekstenzivno in da se izobrazbena struktura slabša.

Leto	Visoka	Višja	Srednja	KV	Ozek profil
1976	2,6	2,5	14,3	26,6	24,0
1978	2,6	2,8	15,6	22,1	65,9

Zaposlovanje pa je drugače usklajeno s smernicami srednjeročnega plana, dinamika rasti zaposlovanja pa je med najnižjimi v ljubljanski regiji. Brezposelnost od leta 1976 ni predstavljala večjega

● Mesečna kronika

Pomladanska (ne)urejenost

V pričakovanju 1. aprila je bilo tudi v marcu dokaj pestro na področju dogajanj iz naše kronike. Toplejše vreme je priklicalo na plano nabiralce regrata in z veseljem lahko ugotovimo, da tu vsaj zaenkrat še ni prišlo do prepirov ali celo pretefov. Prepri, pretepi, razgrajanje in druge podobne burke so ostali v objektih tradicionalnega značaja, le da je prekrškov zoper javni red in mir precej manj kot prejšnje čase.

Na področju kaznivih dejanj je vedno večje »povpraševanje« po denarju pa ne z delom, pač pa s seganjem v tuje žepe, denarnice, garderobne omare ipd.

O prometnih nesrečah smo nekaj zapisali že v prejšnji številki, zato bo tokrat po poglavje nekoliko krajše.

JAVNI RED IN MIR

Stara, neizpeta pesem se nadaljuje. Med 26 primeri kršitev reda in miru prednjačijo pretepi (9) razbijanje (6), razgrajanje (5) itd. Štirje »utrujeni« občani so obležali za cesto, štirje so se »hladili« v prostorih za pridržanje in čakali, da alkohol zapusti njihove razgrete glave, nekaj gostinskih delavcev je bilo predlaganih v postopek zaradi točenja alkohola že »okajenim« gostom, hazardiranje na Cankarjevi se je nadaljevalo in še bi lahko naštevati.

V gostinskih lokalih sta bila red in mir kršena v 15 primerih, v stanovanjskih prostorih pa ra-

zveseljivo samo trikrat. V enem primeru je prišlo do grožnje občanu s strani »stranke« ki je bila omenjena v zadnji kroniki zaradi sodelovanja v pretepu.

4. 3. sta se ob 19.45 uri spopadla v Pivnici Branko F. in Roman S. Branko se je moral »ohladi« v prostorih za pridržanje na PM.

11. 3. sta se v večernih urah v gostilni pri Čubru sprla Jože D. iz Raven in Viktor B. iz Vasenega. Jože je udaril Viktorja, ta pa ga je kasneje počakal z vilami, ga udaril po glavi in roki ter mu jo zlomil, roko namreč. Nekateri nič ne razmišljajo, kaj primejo v roke in za kaj se uporablja razno orodje.

13. 3. sta se v slaščičarni pri Metalki ob 19.40 uri strela Stane Š. iz Perovega in B. B. (pa ne tista iz Francije) temveč Borut B. iz Steletove. Borut ga je že pred tem »lomil« po Kamniku in bil opozorjen ter napoten domov. Opozorilo in napotilo mu ni zaleglo, pa so ga dali »na hladno«. Sicer pa Borut »tiste« prostore že dobro pozna. Ne prvič, kdaj pa zadnjič?

16. 3. je ob 21.30 uri na Stahovici Florjan P. iz Stahovice s sekuro napadel nadzornika v Kalcitu Stojana J. Na srečo ima Stojan urne noge in ni prišlo do hujšega. V tem primeru ne bo šlo samo za prekršek.

29. 3. so prostori za pridržanje že ob 03 uri »gostili« Bojana B. iz Ljubljane, ki se je na vsak

način hotel voziti z avtomobilom, kljub temu, da mu je bila vožnja zaradi alkohola prepovedana. Ko so ga miličniki dobili na vožnji drugič, kljub prepovedi vožnje pri prvi zaustavitvi, je bilo jasno, da mora počakati do »razbistritve«. Še dobro, da poleg vsega ni treba plačati penziona.

KAZNIVA DEJANJA

Dvaindvajset smo jih našli prejšnji mesec. Od tega so bili zabeleženi štirje vlomi in en poskus vloma, pet tatvin denarja, šest tatvin koles (zopet se je začelo!), itd. Nekaj od zbirk je vidnih na priloženih fotografijah in tudi »zbiratelj« so znani. Poleg teh je znan tudi Husu T. s Cankarjeve, ki je zmaknil uro iz garderobne omare, Marjan H. iz Šmarce, kateri si je »sposodil« 2.000 din in Ljudmila D. iz Kamnika, ki je v Emoni mimo blagajne hotela odnesla meso in čokolado. Čudno pojmovanje samopostrežbe. Mimo navedenega so dobivali »noge« tudi predmeti kot so: brisalci, žarometi, smerokazi, prstani, kovinske palice, kolo z motorjem in celo samokolnica (priprava na gradbeno sezono ali velika vnema za delo?).

PROMETNE NESREČE

O nekaterih prometnih nesrečah, vzrokih in posledicah smo pisali že v prejšnji številki našega glasila, zato tokrat objavljamo le statistične podatke.

V 17 prometnih nesrečah je bilo udeleženih 20 voznikov osebnih avtomobilov, štirje motoristi, trije pešci (od tega dva otroka), pa dva kolesarja in voznika tovornih avtomobilov in voznik kombija. Pet oseb je bilo težje in sedem lažje poškodovanih, dve osebi sta jo odnesli le s praskami, v osmih primerih pa je nastala le materialna škoda. Trije vozniki so pobegnili s kraja prometne nesreče, sem pa niso všteti tisti vozniki, ki poškodujejo druga vozila na parkirnih prostorih in le redki pustijo svoj naslov oškodovancu. Največ nesreč se je pripetilo med 17. in 19. uro in to 7 ter na ponedeljek, ko se je pripetilo 6 prometnih nesreč. Med vzroki prometnih nesreč daleč prednjači neprimerna hitrost, na drugo mesto se je tokrat prebil alkohol in na novo vožnja vrez luči v nočnem času.

POHVALNO

Ure, moške in ženske, kolesa, denarnice z denarjem, vse to in še kaj se je tokrat znašlo na seznamu najdenih predmetov. Posredni najditelji: Alojz Lisec – Kovinarska, Vinko Žebovec – Rudnik, Ferdo Berlec – Usnjarska, Marko Gorše – Medvedova, Matija Jeretina – Bevkova, Roman Zeleznik – Neveljska pot, Stane Komatar – Jurčičeva, Matjaž Hribar – Šipkova in Primož Tratnik – Kidričeva.

MAJ

Lovci v boju s steklino

Val stekline je zajel tudi našo občino. To dokazujejo tudi podatki veterinarske službe, ki je do začetka marca pri več kot treh četrтинah pregledanih pokončanih lisic ugotovila okuženost s steklino.

Občinski izvršni svet je tudi imenoval poseben štab za zatiranje stekline, ki je že sprejel več ukrepov. Med drugim je začel ukrepati proti tistim posameznikom, ki se ne držijo predpisov o obveznem cepljenju psov in ki puščajo pse odvezane in brez nagobčnikov, da se podijo po gozdovih in prenašajo nevarno bolezen. Po obveznem cepljenju vseh nad štiri mesecev starih psov, ki bo v naši občini opravljeno do srede aprila, bodo tudi vse lovske družine dobile sezname cepljenih psov, da bi lahko tudi lovci ustrezno ukrepali in pokončali vse pse, ki ne bodo cepljeni. Lastniki takih psov pa bodo odgovarjali tudi pred sodnikom za prekrške.

Z organizirano akcijo pokončevanja lisic, v katero so se vključili vsi naši lovci, naj bi razredčili število lisic na največ dve na 1000 hektarov. Na ta način bi preprečili nadaljnje širjenje bolezni.

Tudi lovci lovke družine Stahovica so se uspešno vključili v to pomembno akcijo. Vsako nedeljo opravijo pregon na lisice v enem delu lovišča, ki sega od Šenturške gore do Gozda nad Črno. Od začetka januarja do sredine marca so lovci, pa tudi ostali občani na tem območju, pokončali 25 lisic. Pokončati pa so morali tudi več psov, ki so jih napadle okužene lisice. Take lisice namreč zadnje čase vse bolj pogosto zahajajo na kmečka dvorišča, kjer napadajo pse, v nevarnosti pa so tudi ljudje.

Ker iz vasi pod Kamniškimi planinami kmetje večino svoje živine dajo na pašo na planinske pašnike, bodo letos vso živino cepili.

Ni treba posebej poudarjati, da dosledno uresničevanje predpisov v zvezi s steklino pomeni skrb za naše lastno zdravje in za preprečevanje večje gospodarske škode. Pomeni pa tudi dokaz naše samozaščitne osveščenosti. Dosedanje ravnanje velike večine občanov kaže, da smo pravilno doumeli smisel in pomen sprejetih ukrepov za zatiranje stekline.

Kaže pa tudi, da se nam ob doslednem spoštovanju predpisov in navodil ni treba bati hujših posledic in zato pojava stekline ne kaže dramtizirati.

F. S.

SMRTI

FATUR LJUBOMIR, inv. upokojenec, star 49 let iz Komenske Dobrave, št. 5; PREZELJ Marko, učenec iz Podgorja 2/a, star 7 let; KLEMENC Jožef, os. upokojenec iz Kamnika, Perovo 6, star 70 let; SUŠNIK Marija, inv. upokojenka iz Žage 1/a, stara 40 let; LEGEDIČ Neža, osebna upokojenka iz Mekinj, Neveljska pot 26, stara 76 let; VREČKO Franc, osebni upokojenec iz Kamnika, Pot na Poljane 12, star 62 let; RODE Marija, gospodinja iz Šmarce 97, stara 78 let; ŽIBERT Pavel, delavec iz Podgorja 59/a, star 47 let.

POROKE

Hribar Silvo, poklicni gasilec iz Rudnika pri Radomljah in Cipan Jožica, delavka pri stroju iz Trzina.

Občinska zdravstvena skupnost Kamnik obvešča, da v zdravstvenem domu v Kamniku dela okulist vsako sredo od 8. do 12. ure. Pacienti lahko pridejo na pregled le z napotnico.

DOPISUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

Vse ljubitelje tenisa obveščamo, da bo redni letni občinski zbor Teniškega kluba Kamnik v torek 14. 4. 1981 s pričetkom ob 18. uri v šoli Toma Brejca – pritličje.
IO TENIŠKEGA KLUBA KAMNIK

Sobo s souporabo sanitarij nujno išče samski moški v Kamniku ali okolici: Ponudbe na naslov: Šmidovnik, Podgorje 59, Kamnik ali na tel. št. 841-033.

»Dobro vlada nad zlim«

V sredo, 12. marca, sem se zjutraj odpeljala v Ljubljano z Viatorjevim avtobusom. V denarnici sem imela bankovec za tisoč din in za petdeset din. Podzvestno sem dala sprevodniku vrednejši bankovec, misleč, da sem plačala prevoz z bankovcem za petdeset din.

Sprevodnik je začel v roko nabirati bankovce po sto dinarjev, jaz pa sem ga opozorila, da sem mu dala petdeset din. začudeno me je pogledal in iz svoje torbe izvel tisočak rekoč: »Tega ste

mi dali!«

Pogledala sem v denarnico in ugotovila, da imam v njej samo še petdeset din.

Sprevodnik mi je dal ostanek denarja, jaz pa sem se mu podobno zahvalila.

Taki primeri nas večkrat presenečajo, temeljijo pa na starem pregovoru »dobro vlada nad zlim«.

Delavce v cestnem prometu lahko večkrat tudi pohvalimo, a ne vedno samo kritiziramo.

DADA

»ZBIRKE«, ki niso zbirke

Odeje iz ZUIM, avtoradijo z vloma v osebni avto na Klavčičevi, tranzistor in sončna očala z vloma v osebni avto na Bakovniku (oskodovalenec še ni znan, predmeti pa so na PM Kamnik), žarnice in kabli z novoletne jelke na Trgu talcev, pepelniki, kozarci, prti iz gostinskih lokalov v Kamniku, pa še bi lahko naštevati. Vse to so nabrali mladoletniki C. K., R. J., J. H., P. K. in P. Z., ki so osumljeni, da so na krivih potih zbirali tujo lastnino.

maj

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega sina

MARKA PREZLJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam bili v pomoč in uteho v težkih trenutkih, nam izrazili sožalje, ga pospremili na zadnji poti in s cvetjem zasuli njegov prerani grob. Hvala tudi pevcem Solidarnosti za čudovito odpete žalostinke.

Vsi njegovi

Podgorje, 27. marca 1981

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prežgodnji in tragični izgubi našega dobrega sina, moža, očeta, starega očeta ter brata

IVANA MALIJA

iz Lok v Tuhinjski dolini

se izredno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, sodelavcem in GD Srednja vas, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani, mu darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči:

mama, žena Tončka, sin Tone in hči Helena z družinama, brat Jože in drugo sorodstvo

Komisija za delovna razmerja

OŠ KAMNIŠKEGA BATALJONA STRANJE,

objavlja prosta dela in naloge

KUHARICE

v šolski kuhinji.

Delo je za nedoločen čas, s polnim delovnim časom, v dopoldanskih urah.

Zaželeno je nekaj let izkušenj na podobnem delovnem mestu.

Prijave z dokazili poslati v 15 dneh po objavi.

Priznanja za kamniške planince

Vsako leto ob koncu zime se zbera kamniški planinci, člani Planinskega društva Kamnik, na svojem rednem letnem občnem zboru. To se je zgodilo tudi letos in sicer 20. marca, ko se je v dvorani nad kavarno Veronika zbralo veliko mladostnikov in ne več tako mladih ljubiteljev planin. Za začetek so jim kamniški alpinisti in člani novoustanovljene zmagarskega odseka prikazali barvne diapozitive iz svojih tur (Nova Zelandija, Nepal, Triglavsko severna stena pozimi) in svoje dejavnosti.

Iz poročil predsednika društva Slavka Rajha in načelnikov posameznih odsekov je odsevala veliko delo in prizadevanja, ki so bila kronana s določenimi uspehi. Tudi pri planincih se pozna postopna menjava generacij, ki ne poteka povsem gladko: starejši so se z vso vsemno vrgli v gradnjo in pri tem dosegli res izredne uspehe, mlajši pa se bolj ukvarjajo s planinstvom in alpinizmom in to resnično uspešno. Zato ni prav nič čudnega, da je bilo prav kamniško planinsko društvo prvo planinsko društvo v Jugoslaviji, pa tudi prva organizacija v Kamniku, ki je za svoje dolgoletno uspešno delo prejelo leta 1980 najvišje slovensko športno priznanje BLOUDKOVO NAGRADO in tudi najvišje jugoslovansko športno priznanje ZLATO ZNAČKO ZTKJ. Zato je prav, da kamniško planinstvo obišneje predstavimo.

Kot odgovor na ponemčevanje naših gor je bilo leta 1893 v Ljubljani ustanovljeno Slovensko planinsko društvo - SPD. Še istega leta, 19. julija, so se tudi v Kamniku zbrali kamniški slovenski narodnjaki zaradi ustanovitve planinske organizacije. Septembra 1893 je bil občni zbor prve podružnice SPD, na katerem so za predsednika izvolili Josipa Močnika, in začeli program, v katerem so dali prednost markiranju in nadelavi poti na vse vrhove Kamniških Alp. Program so načrtno izpolnjevali, poleg tega pa so leta 1906 z lastnimi sredstvi zgradili kočo na Kamniškem sedlu. Delo kamniške podružnice je bilo vse do II. svetovne vojne usmerjeno predvsem v nadelavo

sedlu. Poleg tega so sami s prostovoljnimi delom zgradili kočo na Staršem gradu. Te koče so zahtevale veliko dela tako pri obnovi kakor pri vzdrževanju in oskrbovanju. Pri visokogorskih postojankah je namreč eden od glavnih problemov transport. Zato so Kamničani naredili tovorno žičnico najprej na Kokrško sedlo, ki je bila prvi tovrstni objekt za oskrbo v okviru PZS, nato pa še na Kamniško sedlo.

Da bi dobili boljše predstavo o delu in življenju društva, smo zahtevali nekaj njegovih najbolj vidnih in dejavnih članov za krajši pogovor...

Najprej smo povprašali Marijo Golobovo o njenem dolgoletnem delu na OŠ v Stranjah, kjer ji je uspelo tisto, za kar se v Mladinskem odseku že dolga leta zamarjamo - vključiti v planinsko dejavnost čim več mladih. Poslušajmo, kje je skrivnost njenega uspeha in kako živi Planinska sekcija v Stranjah:

»Na šoli v Stranjah poučujem že 22 let. Ves ta čas je vzgoja mladih planincev zgolj moja skrb. Trenutno je v Planinsko sekcijo vključenih

smo ga veselo snedli, in se na sedlu zadržali nekaj časa. To je bilo pred pohodom 11. grupe odredov preko Kamniških Alp.

Tudi Kamniško sedlo je bilo obiskano. V koči je bila celo kurirska postaja, čez sedlo pa je držala veza s Koroško. Na tej kurirski poti je v Repovem kotu umrl mlad partizan Peter.

»Včasih je bila adaptacija koče težja kot danes, saj tedaj še ni bilo tovrstnih žičnic in so skoraj ves tovor prinesli na ramenih ali pa s konji. Takrat so nosili nekateri po 60, pa tudi po 70 kg in to po dvakrat na dan,« se spominja Karl Benkovič. »Dela na Kokrškem sedlu so potekala takole: leta 48/49 smo povečali kočo za kuhinjo in oskrbnikovo sobo, leta 62 smo zgradili zasilno tovorno žičnico, nato pa dvignili kočo za eno nadstropje. Na Kamniškem sedlu smo 1953. leta povečali kočo proti Planjavi, to je današnja jedilnica. Hoteli smo sicer zgraditi novo kočo, vendar zaradi pomanjkanja sredstev to ni bilo mogoče.

Tovorne žičnice so bile tedaj improvizirane in so bile zgrajene zaradi popravila koče. Težko je bilo do-

jedilnica za sto oseb, nove spalnice... Vse to mislijo končati za 90-letnico društva (leta 1983). Na Kokrškem sedlu jih tudi čaka veliko dela. V petih letih nameravajo zgraditi tudi brunarico Pri pastirjih, ki bi bila oskrbovana, služila pa bi lahko tudi smučarjem, saj se tu sneg dolgo obdrži, zato bi bila tu lahko prenosna vlečnica.

Obisk koč je res velik, od 2000 obiskovalcev leta 45 se je število povzpelo na prek 8000 v vsaki koči.

Človek bi mislil, da vsa dela tečejo in da sploh nimajo težav. Vendar brez težav ne gre skoraj nikjer. Poleg standardne denarne stiske jim primanjkuje tudi oskrbniškega osebja v kočah (kuharka, oskrbnik, pomočnik). Pa tudi pri mladih je vse manj delovnega zagona.

Kmalu bo končana še ena velika adaptacija - to je popravilo prostorov na Kidričevi 38, ki jih je dobilo društvo leta 1979 v svojo last s pomočjo krajevnih skupnosti in občinske skupščine. Ti so bili potrebni temeljite preobrazbe. Vsa dela je vodil Lado Golob: »Začeli smo aprila. Zamenjati smo morali stro-

pe, okna, zgraditi nove dimnike, zamenjati ostrešje, opeko na strehi, preurediti verando, stopnišče... Dela ni manjkalo, primanjkovalo je le - delavcev, prostovoljcev, saj so

bili ti v glavnem vedno isti. Vendar se da z voljo dosti narediti; 1864 udarniških ur ni malo, zlasti še, ker zraven ni všteta nabava materiala, ki je tudi vzela veliko dragocenega

časa. Pohvalil bi avtoprevoznika Jožeta Štrajharja, podjetji Graditelj in KIK, stanovanjsko skupnost, ki je odobrila posojilo in mnoge, ki so sodelovali na delovnih akcijah.

Slavko Rajh je predsednik PD Kamnik že od leta 1975. »To je kar dolga doba, vendar kar gre. Dobro je, če veš, da smo nekaj naredili in da se z ljudmi da delati.«

Mirko Štirn je prišel v društvo leta 1976. Vedno znova pravi, da bo nehal, saj delo požre veliko časa in energije. Odkar je prišel v društvo vsa dela potekajo skoraj redno in uspehi so vidni.

Lado Golob - eno leto je načelnik gradbenega odseka in pri obnovi prostorov društva je brez dvoma vložil največ prostovoljnega dela... »Škoda, da je povprečna starost tistih, ki delajo v društvu tako visoka. Rad bi videl delati mlade.«

Vsi imajo še en velik problem: finančni. Za vse cilje, ki so si jih zadali, to niti ni čudno. Mi pa jim želimo še naprej čim bolj uspešno delo in hvala za vse, kar so že napravili - Bloudkovo priznanje ni bilo podeljeno naključno.

In na koncu naj napišemo še nekaj vrstic o kamniškem alpinizmu, ki je ponesel ime Kamnik širom po svetu.

društvo Kamnik ustanovljen tudi alpinistični odsek. Od vseh predvojnih uspehov naj bo tu omenjena samo prvenstvena smer v SZ steni Rzenika, ki sta jo preplezala Bine Benkovič in Pavle Kemperle in ki je rešila problem te stene.

Po osvoboditvi je tudi alpinizem doživel velik razvoj. Po prvih po-vojnih letih, ko so Kamničani ure-javali svoje vrste in plezali predvsem lažje, a tudi prvenstvene smeri, beležimo leta 1951 zopet novo smer v Rzeniku, ki so jo preplezali Čebular, Čebulj in Štupar. V naslednjih letih se je zvrstilo več do-brih vzponov, nato pa je prišla nova generacija: Helena Lužar, Cene Grilj, Miha Habjan, Metod Hu-mar, Tone Škarja in drugi. Najprej so ponavljali stare smeri, nato pa so zastavili na novo. Zvrstilo se so prvenstvene smeri v Koglu (Humar, Šimenc, Škarja), v Dolgem hrbtu (Pišler, Šimenc, Škarja), Štruci, Skuti in drugje, opravljeni so bili zelo kvalitetni vzponi v montblan-škem masivu (SZ stena Aiguille Verte, smer Heckmaier-Kröner v Grand Charmozou itd). In od takrat naprej lahko trdimo, da je kamniški alpinizem stopil v sam vrh sloven-skega in jugoslovanskega alpini-zma.

Odprava na Kavkaz, kjer sta Ši-menc in Škarja v družbi še z dvema alpinistoma preplezala Križ Užebe in udeležba treh članov AO Kam-nik (Humar, Šimen, Škarja) v II. JAHU - Kangbačen 1965 sta samo potrdila dotedanjo kvaliteto. Tudi v naslednjih letih so se vrstili uspehi. Poleg niza prvenstvenih smeri v Planjavi (Bauman, Koritnik), Veži-ci (Grilj, Kosec, Pollak) in drugod, je bila leta 1974 narejena tudi prva zimska ponovitev Zajede v Šitah (Klemenc, Kramar, Pollak). Kvali-teta kamniških alpinistov se je znova pokazala tudi na odpravah: V. JAHU - Kangbačen 1974 (vodja Škarja, udeleženci Pollak in Tro-bevšek), VI. JAHU - Makalu 1975 (Pollak), VII. JAHU - Everest 1979 (vodja Škarja, udeleženci Podbevšek in Pollak), skupaj s Po-jaki na Nošak (Bauman, Kregar, Volkar) in Tirič Mir (Berčič), v lan-ski odpravi v Novo Zelandijo (Benkovič in Plevel) in letošnji odpravi, VIII. JAHU - LOTSE 1981. Ob tem pa je bila doma kakor tudi v tujini opravljena vrsta izredno kva-litetnih vzponov (Eiger, Les Droites), ki potrjujejo, da spada kamniški alpinizem v sam vrh jugoslovan-skega alpinizma. O tem govori tudi dejstvo, da so po enotni kategoriza-ciji jugoslovanskih športnikov za leto 1980 trije kamniški alpinisti dosegli naziv športnika republiške-ga (I.) razreda, trije naziv športnika zveznega razreda in eden naziv športnika mednarodnega razreda. Za leto 1981 pa sta dva kamniška alpinista dosegla naziv športnika alpinista (I.) republiškega razreda, trije naziv zveznega razreda in dva naziv športnika mednarodnega ra-zreda, kar se dosedaj v zgodovini kamniškega športa še ni zgodilo.

Tako ob koncu kamniških planincem čestitamo za dosežene uspehe in jim zaželimo v bodoče - le tako naprej!

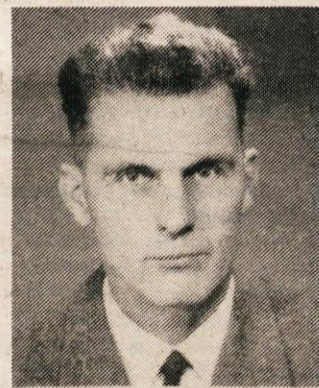

165 učencev. Izletov smo imeli že prek sto. Velikega pomena so tudi planinske šole, ki jih organiziramo. Ena poteka prav te mesece: 25 šolarjev z zanimanjem sledi poglav-

biti dovoljenje za tako gradnjo, saj so ji zelo nasprotovali lovci, ki so menili, da bo plašila divjad. Neka-teri so tudi menili, da kvari naravo. Mogoče so imeli celo prav, toda kaj

pe, okna, zgraditi nove dimnike, za-menjati ostrešje, opeko na strehi, preurediti verando, stopnišče... Dela ni manjkalo, primanjkovalo je le - delavcev, prostovoljcev, saj so

bili ti v glavnem vedno isti. Vendar se da z voljo dosti narediti; 1864 udarniških ur ni malo, zlasti še, ker zraven ni všteta nabava materiala, ki je tudi vzela veliko dragocenega

MARIJA GOLOB

KAREL BENKOVIČ

MIRKO ŠTIRN

LADO GOLOB

SLAVKO RAJH

poti, poleg tega pa še marsikje druge. Tako so bili prvi smučarji na Kamniškem tudi člani planin-skega društva; smučati so začeli na Veliki planini. Postopoma so v svo-je vrste pritegnili še druge, tako da bi leto 1929 lahko šteli za začetek množičnosti tudi v smučanju.

Po okupaciji je delo PD popolnoma prenehalo. Mnogo članov je bilo pregnanih ali izseljenih. Veliko se jih je vključilo v NOB, kjer so nekateri tudi padli za svobodo, med njimi narodni heroj Jaka Moljk.

Po osvoboditvi je delo planinskega društva ponovno zaživelo. Najprej v okviru Fizkulture zveze, nato pa kot samostojno društvo, ki je doseglo nesluten razvoj. Število planincev se je povečalo, od predvojnih 100 na 1300 v letošnjem letu in tudi dejavnost je veliko pestrejša. Zaživel je mladinski odsek, ki poleg ostale dejavnosti vsako leto prireja pohod po poteh II. grupe odredov, zaživela je gorska straža - varstvo narave. Na stranski šoli že vrsto let dela izredno uspešna planinska skupina. Izvedenih je bila množica predavanj z barvnimi dia-pozitivi, bilo je več razstav in dru-gih kulturnih prireditev. Alpinistični odsek in postaja GRS organizira-ta vsako leto smučarsko tekmova-nje na Kamniškem sedlu. Opravlje-nega dela je toliko, da vsega ni mogoče naštet.

Pa še nekaj imajo kamniški planinci, s čimer se drugi ne morejo pohvaliti. Pokojni Pavle Kemperle je čudovito urešil kompletni arhiv planinske dejavnosti in v Kamniku od njenih začetkov naprej.

Kamniško planinsko društvo je po letu 1945 dobilo v upravo in oskrbovanje poleg koče na Kamniškem sedlu še kočo na Kokrškem

jem, ki jih v sliki in besedi sezna-njajo z vsem, kar potrebujejo za varno gibanje v gorskem svetu. Na-ši šolarji planinsko naravo zavestno čuvajo, ne trgajo cvetja, in odpadke celo za drugimi pobirajo. Zavestno ohranjamo tradicije NOB, saj se udeležimo slehernega spominskega pohoda, če je le dosegljiv. Tudi pri obnovitvi zgradbe PD smo sodelo-vali in opravili 52 ur prostovoljnega dela. Ponosni smo na svoj prapor, ki smo ga razvili ob 25 letnici dela.

Dokler bom na šoli oziroma do-klar bo zdravje dopuščalo, bova z možem nadaljevala s planinsko vzgojo z enakim žarom.

Karl Benkovič je bil predsednik PD Kamnik 1948. leta, še sedaj pa je aktiven v gradbenem odseku. Veliko je imel povedati o zgodovini obeh koč, ki sta v lasti PD.

»Po vojni se je začelo graditi na novo. Ljudje, nekateri tudi med vojno niso zapustili gora, so se znova zatekali nanje. Vse več jih je bilo, koče pa so bile skoraj neupo-rabne.

Kočo na Kamniškem sedlu je do-bilo naše društvo od PZS nazaj 1946. leta, Cojzovo kočo na Kokrškem sedlu pa leto kasneje. Že pred prevzemom so začeli planinci ob-navljati in popravljati obe koči, če-prav niso vedeli, da bosta postali njihova last, saj se je za Cojzovo kočo potegovalo tudi PD Škofja Loka. Nekaj opreme, zlasti kuhinjske, je bilo med vojno skrito pri Erjavškovem Tonetu.

Obe koči sta bili obiskani tudi med vojno. Planinci so bili redki gosti, partizani pa kar pogosti, vča-sih so zašli tja gor celo Nemci. Mirko Štirn se tega spominja:

»Leta 1942 nas je pot zanesla do Suhadolnika. Tam smo bili partiza-ni vedno dobrodošli. Ker takrat ni imel drugega, nam je dal med. Tega smo odnesli na Kokrško sedlo, kjer

bi danes brez njih? Lovcem so mo-rali obljubiti, da bodo žičnico po-popravili koče takoj podrli, toda kočo je bilo treba tudi oskrbo-vati...«

Čas gradenj in obnavljanj je bil čas udarnih delovnih akcij. Karl Benkovič se še spominja, kako so nosili tramove na Kokrško sedlo: »Po dva sta ga nesla, če sta bila bolj šibka, se jima je pridružil še kdo; ko so ga predali drugim nosačem, so se spet vrnili po nov tovor.« Se-veda ni treba posebej povedati, da je bilo tako delo tudi nevarno, zlasti na strmeh terenu. Tudi današnji predsednik Slavko Rajh se spomi-nja, kako je nosil opeko za štedilnik na Kokrško sedlo.

Nato so glavna dela zamrla, le nekaj malega se je še popravljalo. Ko je prišel za načelnika gradbe-nega odseka Mirko Štirn, je bilo dokončanih vrsta del in začelih ne-kaj novih. Najprej žičnica na Kokr-ško sedlo: »Treba je bilo zgraditi skladišče, strojnico, leta 1978 smo postavili zgornjo postajo žičnice. Tudi lesa je zama, novi so stebri, prej trane so zamenjali železni, nabavimo še nove stroje in 1979 je svečana otvoritev tovrstne žičnice. Velika zahvala za pomoč pri grad-nji gre Gozdnemu gospodarstvu Bohinjska Bistrica in delovnim or-ganizacijam v Kamniku, zlasti to-varni Titan.

Tudi na Kamniškem sedlu gradi-mo: 1978 se začne z novim prizid-kom, to je prva etapa adaptacije doma, ki je že končana. Nova kuhinja, sanitarije in spalnice so že lani služile svojemur namenu. Lani je bi-la tudi otvoritev žičnice na Kamni-ško sedlo, za katero ima veliko za-slug tovarna Stoli, ki je pomagala pri gradnji.

Tovariš Štirn pravi, da imajo še velike načrte. V drugi etapi gradnje Kamniške koče je predvidena nova

Veleslalom LTS na Veliki planini

V petek, 20. 3. 1981 je SK Kamnik organiziral veleslalom za Ljubljansko tekmovalno skupnost, kateri je veljal za boljše kategorizacijske »JUGO« točke. Nastopili so vsi tekmovalci in po-kazali največ kar zmorejo. Pohvaliti velja zelo dobro vožnjo mladega Gregorja Grilca iz Mengša, ki je pustil za seboj vse nasprotnike.

Ponovno smo bili priča lepemu tekmovalstvu in dobri organizaciji SK Kamnik, žal pa to ne velja za žičničarje na Veliki planini.

Rezultati:

cicibanke:

1. Kavčič Mateja, Olimpija, 50,22;
2. Cerar Barbara, VVD, 50,77;
3. Škerjanec Maja, Olimpija, 51,00;
4. Brlec Barbara, Domžale, 51,42;
5. Grošelj Vita, Domžale, 52,17

cicibani:

1. Grilc Gregor, Mengeš, 47,82;
2. Dodig Dejan, VVD, 48,09;
3. Kavčič Matjaž, Olimpija, 48,71;
4. Šušteršič Marko, VVD, 49,02;
5. Švab Aleš, VVD, 49,05.

VOJA

Kamniški biatlonci - državni pravki

Na Igmanu v SR BiH je bilo 21. in 22. 3. 1981 državno prvenstvo v biatlonu. Kamniški smučarji - biatlonci so zopet potrdili svojo vrednost na tekmovalnih doma in v tujini. Za ekipo Kam-nika, katero je vodil Peter Laniš-šek, Zvone Kemperle in Milan Sedušak. Tekmovalci so nastopili v posamičnih in štafetnih tekih. V štafetnem biatlonu na progi 3x7,5 km je zmagala ekipa Kam-nika z veliko prednostjo pred drugouvrščeno ekipo, za katero je nastopil tekmovalac Marjan Vidmar, ki je zmagal v posamični konkurenci.

Rezultati štafetnega tekmoval-nja:

1. SK Kamnik, 1:35; 29,13
2. VP Škofja Loka, 1:41; 00,13;
3. TVD Partizan Dol, 1:43; 28,72.

V posamičnih tekih so se vsi trije uvrstili na dobra mesta, ven-dar so po izjavi vodje in trenerja Laniška fantje odpovedali pri-streljanju, saj so si prislužili veli-ko kazenskih minut, nekateri celo 10 minut. Škoda je, da so takš-

na tekmovalja po končani sezo-ni, ko rezultati nimajo več takšne stimulativne vrednosti. Vendar velja vseeno pohvaliti zelo dobro delo smučarjev tekačev, kateri nas razveselijo z svojimi rezul-tati.

Rezultati posamičnega tekmo-vanja:

1. Marjan Vidmar, VP Škofja Loka, 1:24;07,81;
2. Marjan Burgar, Partizan Gorje, 1:25;39,94;
3. Andrej Lanišek, SK Kamnik, 1:28;30,07;
4. Zvo-ne Kemperle, SK Kamnik, 1:30;39,98;
5. Milan Sedušak, SK Kamnik, 1:32;38,09;

Ker je bilo istočasno tudi pr-venstvo mladincev in se obe ka-tegoriji skupaj štejeta za končne-ga zmagovalca, so Kamničani za-sedli drugo mesto, čeravno so na-stopili samo v članski konkuren-ci.

VOJA

